

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Gränsöver- skridande!

Läs i detta nummer om genuspedagogiken, den perverterade lagstiftningen, samhällets homosexualisering, homomaffians desinformationsmetoder och om kristenhetens förlorade identitet.

Sid 2-3, 9-11, 15, 29

T.v: Den homosexuelle prästen Lars Gårdfeld i "pridetåget" – Stockholms skam.

Intervju med Susanne Eliasson, 8-barnsmor:

-I protest mot tidsandan!

Sid 16-18

UR INNEHÅLLET**LEDARE***AIDS och genuspedagogiken* 2**PREDIKAN***Avfallet, skökan, staden* 4*Jesus Kristus ger liv och övernag* 12*Följ mig!* 20**REPORTAGE & INTERVJU***I protest mot tidsanden* 16*Kamp men seger!* 19**ARTIKLAR***Gränsöverskridande* 9*Bönen: Del 2* 24*Full av nåd och sanning!* 26*Väktare, vad lider natten?* 28**Tidningen MARANATA!****ANSVARIG UTGIVARE****Stina Fridolfsson**

stina.fridolfsson@maranata.se

REDAKTION**Ulla Näsholm**

ulla.nasholm@maranata.se

Mikael Eliasson

mikael.eliasson@maranata.se

Berno Vidén

berno.viden@maranata.se

Paulus Eliasson

paulus.eliasson@maranata.se

FOTO DETTA NUMMER**Mikael & Paulus Eliasson,
Theresia Vidén, Robert Quist****ADRESS**

Bällstavägen 100

Box 201 34, 161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

INTERNETHemsida: www.maranata.seE-post: info@maranata.se**SPRIDES FRITT!**Gåvor till tidningen och litteratur-
missionen, Pg 495 46 24-5,
Bällsta Media Center.Meddelande om adressändring sker
skriftligt till redaktionen.**TRYCK****BMC Tryck & Förlag**

Bromma 2004

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges
6 ggr/år av Maranataförsamlingen
i Stockholm.**©MARANATA!**För tillstånd att använda material,
kontakta redaktionen.

AIDS och genus- pedagogiken

"Till man och kvinna skapade han dem." Det absolut främsta och mest genuina skydd mänskligheten fått mot självdestruktion är Guds ord. Där finner varje nation och individ en väg som antingen leder till välsignelse eller förbannelse.

FÖR DRYGA SEKLET SEDAN lyftes Sveriges folk bokstavligen ut ur ett hedniskt mörker som ett direkt resultat av en radikal andlig väckelse. Där spriten tidigare flödade och familjer gick under i fattigdom och social misär tändes ett nytt hopp.

Ingen kan heller förneka välsignelsen hela landet fick erfara då statskyrkan tvingades släppa sitt järnhårda grepp över folket och fria möten blev ett faktum. Skriften lyftes fram och blev på ett nytt sätt tillgänglig för en och var. Till skillnad mot kyrkans påtvingade sakrament, förvandlades nu hemmets sfär av det evangelii ljus som är mänsklighetens enda räddning.

SVERIGE RESTES UPP genom bibelförankrad väckelse. Men då fri evangelisk verksamhet främst under 1900-talets senare hälft alltmer sökte vinna på bredden det man förlorat vertikalt, ändrade många församlingar sin livsavgörande hållning gentemot världen. Offeruppbyggen verksamhet blev statsunderstödd och budskapet om avskildhet och avståndstagande från partipolitiskt engagemang och världsliga nöjen anpassades inför erbjudandet om lockande taburetter i kommunala och nationella kammare.

Något av det mest förödande i sam-

manhanget var att tonen och innebörden rörande församlingens ställning i tiden i förhållande till Jesu tillkommelse, fullständigt rationaliserades bort. Det som tidigare var frimodiga uttryck för de troendes saliga hopp och ständiga förväntan, ansågs snart tillhöra fanatiska sekters överilade och obalanserade svärmeri.

Samtidigt som frikyrkosverige ivrigt sysselsatte sig med att lappa ihop ett ekumeniskt enhetstäck för erhållandet av så mycket statsbidrag som möjligt, drog en moral- och familjeupplösande liberaliseringspolitik över landet. Hemmet dög inte för barnen. Allt skulle socialiseras och det naturliga skydd mot samhällets sönderfall familjeinstitutionen utgör, skulle effektivt slås sönder. Skilsmässorna ökade dramatiskt i antal och skolan tog över fostrargärningen.

AIDS sprids med epidemisk hastighet utöver vår jord. Bara under år 2003 infekterades fem miljoner människor och tre miljoner dog, enligt FN. Av I-ländernas ca 770.000 HIV-bärare medicineras idag 550.000. I södra Afrika, där över 28 miljoner människor smittats, är det bara 0,1 % av de drabbade som har möjlighet att åtnjuta bromsmediciner.

I DAGARNA HAR VI kunnat läsa om oron över hur hiv-epidemin i Sverige på nytt fått fäste, trots att den tidigare livliga debatten kategoriskt tonat ned smittans spridning. Främsta orsaken till spridandet är den njutningsfixerade livsstil som påtvingas oss genom skolor och media. Sexualupplysningen är idag så påträngande och illustrerande att den eggat eleverna till att pröva sig fram till

sin könsidentitet. De homosexuellas företrädare har via olika organisationer allt sedan 1970 tillåtit nästla sig in i skolorna med sitt för unga människor nedbrytande och moralbefriade informationsmaterial.

RFSL, Riksförbundet för sexuellt likaberättigande, varnar nu via media för den förödande livsstil dagens ungdom antagit, den livsstil man själv ohämmat med hjälp av skattemedel propagerat för.

- Om det inte upptäcks ett nytt vaccin i morgon, handlar det bara om en tidsfråga innan en ny hivepidemi bryter ut, säger Maria Ahlsdotter, kurator på RFSL Stockholm, enligt Dagens Nyheter den 6/8.

SITUATIONEN IDAG är alarmerande. Trots sakligt framställda fakta om hur en sodomitisk livsstil utan normer är främsta källan till ett samhälles förfall, vägrar makthavarna resolut att på allvar ta itu med smittohärdarna. Istället för att lyfta fram den naturliga skyddsmur och norm som finns nedlagd i varje människa, ser vi istället hur helt andra intressen styr beslutsfattande riksdag och regering.

Man vet att exempelvis en homosexuell livsstil kraftigt bidrar till spridningen av hiv-viruset, som i sin tur leder till AIDS. Dock väljer man att diskutera sig fram till alternativa lösningar, som på intet sätt får hämma eller diskriminera den perversa driften.

TROTS KUNSKAP och sakligt framställda varningar låter sig inte landets beslutsfattare påverkas. Högmodigt fortsätter riksdagens ledamöter att klubba igenom nya lagar som främjar

just denna förödande och tärande livsstil. Redan har vi sett exempel på hur den som predikar Guds ord bestraffas och hur pedofilen nästintill premieras.

KLIMATET I ETT SAMHÄLLE där skyddet kriminaliseras och driften uppmuntras speglas i följande rättsfall, där en högt uppsatt person inom RFSL i höstas dömdes till villkorlig dom med samhällstjänst pga otukt med barn. Tidningen Världen Idag informerade om hur mannen i sin tjänst som rådgivare åt RFSL förgrep sig sexuellt på två minderåriga pojkar. På grund av sitt tidigare ostraffade liv bedömde dock rätten att förövaren borde undslippa fängelsestraff och han gick således fri.

Samme man har offentligt varit med och arbetat för det predikoförbud vi har idag, vilket för en kort tid sedan dömde pingstpredikanten Åke Green till en månads fängelse. Predikantens brott var att med Bibeln som grund varna för den pedofili RFSL-representanten sysslade med. Här tog rätten ingen hänsyn till Greens fläckfria förflutna.

"Ve världen för förförelers skull!" I skolorna, från dagis och uppåt, anpassas läromedel utifrån det nya queer-tänkandet; total uträdering av könsidentiteten. Speciellt framtagna handböcker, vilka alla lärare förväntas läsa och lära av, beskriver hur skolorna på bästa sätt ska låta barnen själva bestämma om de vill vara pojkar eller flickor. All yttre påverkan i form av att ge exempelvis en pojke en bil att leka med eller en flicka en docka bara för att hon är flicka, måste definitivt upphöra.

"Ve den människa, genom vilken förförelsen kommer!" Utövandet av en sådan genuspedagogik är i själva verket att göra våld på barnen och bryta ned de naturliga skyddsmurar Gud själv utrustat människan med. Ett resultat av modernt genustänkande vi allt oftare möter är den nya mentaliteten bland desillusionerad ungdom:

-Vem är jag egentligen?

MÄNNISKOSLÄKTET är våldtaget och det finns ingen reformation i världen som kan lösa den boja som binder människan vid synden. *"Och de hädade himmelens Gud för sin vändas och sina sårnaders skull; de gjorde icke bättring och upphörde icke med sina gärningar."*

Men det finns en plats där varje människa ges möjlighet till sann befrielse och människovärdets upprättelse. Den platsen heter Golgata.

"Våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort ifrån synderna och leva för rättfärdigheten; och genom hans sår haven I blivit helade."

Text:
Berno Vidén

*Väckelsebudskap • Förkunnelse • Appeller • Vittnesbörd
Reportage • Missionsrapporter • Debattartiklar • Aktuell analys*

Var med du också och sprid

MARANATA!

Sprides fritt • www.maranata.se • 08-98 56 83

Välkommen med din gåva till pg.nr. 44 10 05 - 6

Avfallet Skökan Staden

Bibelstudium från 1995 av Arne Imsen

Jag ska nu tala om något som sällan berörs av förkunnelse. Det har naturligtvis sina orsaker, men vi kan inte blunda för det bibeln säger och betonar med avseende på den epok som beskrivs som den yttersta tiden.

Vi är människor och risken är stor att vi påverkas mer än vi påverkar, eftersom vi saknar det inneboende övertycket som har sin förutsättning i kunskap. Vi saknar i stor utsträckning kunskap och, ännu värre, vi äger ingen riktig övertygelse utan är ambivalenta eller vankelmodiga. Det måste finnas möjlighet att råda bot på detta, något som ger oss den klarhet vi behöver och även den frimodighet som gör att vi inte drar oss tillbaka oss själva till fördärv, utan ger oss in i en helig tjänst.

Jag ska läsa ur Uppenbarelseboken. Vi tycker att den verkar slutet och otillgänglig. Vad kan det bero på att just Uppenbarelseboken är så annorlunda än andra nytestamentliga brev och böcker? Vi har motsvarigheten i Gamla Testamentet; Daniels bok. Den är också på sitt sätt hemlighetsfull.

Uppenbarelseboken verkar så avslutad, och ändå behandlar den ämnen som angår oss i allra högsta grad, därför

att den tar upp den absolut sista, yttersta tiden av mänsklighetens fruktansvärt svåra historia. Här har vi slutuppgörelsen mellan ljus och mörker, mellan rättfärdighet och orättfärdighet, mellan Gud och djävulen, mellan Guds rike och

”Utan att vi vet om det, finns det krafter som vi inte kan definiera. Det finns rörelser som vi inte riktigt kan förklara.

världen. Naturligtvis kommer detta att beskrivas på ett sådant sätt att vi måste ledas bakom det officiella, yttre skeendet, så att vi ser vilka krafter det egentligen är som styr utvecklingen och påverkar vårt liv dagligen, stundligen.

Utan att vi vet om det, finns det krafter som vi inte kan definiera. Det finns rörelser som vi inte riktigt kan förklara. De förekommer som en realitet och styr oss utan att vi själva är medvetna om det. Vi blir alltså offer eller exponenter. I det ena sammanhanget är vi offer. Vi vet inte så mycket, men piskas in i mönster som vi innerst inne känner ängslan eller protest inför. I andra sammanhang blir vi exponenter, utnyttjade för att utnyttja och kommer alltså att i vårt liv förkroppsliga den andemakt som på ett intensivt sätt verkar i tiden och världen.

Det finns några uttryck i bibeln som hör just den tiden till som vi kallar de yttersta dagarna. Bibeln talar om det stora – observera *det stora*, det är det attribut som är nödvändigt att vi tar reda på. Det stora avfallet. Avfallets krafter har varit verksamma under hela församlingens historia.

Antikrists ande har verkat till och med genom dem som upplevt Herren och delat den andliga gemenskapen. Redan aposteln nödgades konstatera ”från oss hava de utgått”. Hade de inte utgått från församlingen, hade de egentligen varit ganska ofarliga. Men alla de som på ett

eller annat sätt ställer sina gåvor och resurser i otrons tjänst kommer att bli ohyggliga exponenter för ondskan eftersom de använder det de har av andliga resurser och kapacitet i tvivlets tjänst.

Vi har det klassiska exemplet på hur det kan gå när man börjar planera på ett vanligt, mänskligt sätt. Vi ser hur det kan gå, att man så småningom blir en förrädare. Det kom en dag då han som var influerad av den här tidsandan blev besatt av den. Satan for in i Judas, en av Jesu närmaste förtrogna. Jag tror att det absolut värsta som kan drabba en enskild människa, en grupp av människor, eller mänskligheten över huvud taget, det är att det finns en skara avfällingar som har tjänat Herren och varit brinnande i anden. De kommer direkt eller indirekt att ställa det de varit eller är i tvivlets tjänst och bli exponenter för tidsandan. De kommer att bidra till att Guds verk lider obotlig skada.

Världen är fylld av avfällingar. Djävulen har idag resurser som han aldrig tidigare haft. Skaror av andedöpta avfällingar är det bästa medlet för att hindra och hämma människors frälsning. Hindra och hämma en andlig väckelse. Då, i det läget, inträffar vanligtvis det att religionssurrogaten kommer. Människor börjar hänge sig åt ett och annat som ser oskyldigt ut. De upptäcker inte de bakomliggande, verkliga krafterna, utan de har ett yttre sken av gudsfruktan, men i realiteten förnekar de dess kraft. Det är fruktansvärt att människor som har mött Gud kan öppna dörren mot avgrunden så att avgrundsmakterna kommer loss och kastar sitt mörker över hela mänskligheten.

Det är det stora avfallet, till skillnad mot avfall i allmänhet. Under hela tiden har det funnits avfall. Avfälliga människor och grupper, men det har varit lokalt, regionalt eller nationellt betingat. Nu är det globalt. Var du än rör dig i världen, i vilket kulturområde som helst, möter du det stora avfallet.

Det stora avfallet har sina alldeles speciella betingelser, därför att *det stora* avfallet har ett direkt samband med *den stora* skökan som har ett direkt samband med *den stora* staden. Vi ser här de besynnerliga kombinationerna. Hur den ena föder fram den andra. Det är inte alltid så lätt att se att det skett ett litet fall i det som äger rum på det osynliga planet.

Frågan är besvarad om du kan säga:

jag älskar hans tillkommelse mer idag än någon gång förut. Jag vill påskynda hans tillkommelse och jag vill verka för att skaran ska bli fulltalig. Att verka för ett större bankkonto, en bättre tillvaro, mera välfärd – det är inte betydelselösa insatser människor kan göra för att skapa en bättre värld. Men det är inte sådant som är indikationen på att du går framåt i tro, växer till i kraft och i din gemenskap med Herren Jesus Kristus är mera levande, mera verklig, mera innerlig och förtrolig.

Du har inte kommit på avstånd och det har inte kommit något mellan, utan du känner att du har direkt kontakt med himlen och kan umgås med Honom på ett sådant sätt att det ger dig mättnad, tillfredsställelse, livshåg och glädje. Längtan efter Jesu tillkommelse är det som mer än något annat indikerar att jag inte påverkats av avfallets ande,

”Längtan efter Jesu tillkommelse är det som mer än något annat indikerar att jag inte påverkats av avfallets ande...

tänkesätt, handlingssätt, livsstil och livsmönster, utan är bevarad i den första kärlekens brinnande, heta glöd och djupa allvarliga längtan efter att snart få skåda brudgummen som min själ har kär.

Längtar du efter Jesus, det är frågan. Gör du inte det, så se om ditt hus! Bered dig möta din Gud! Snart kommer han som ska komma och han ska inte dröja.

Vi måste kunna se bakom kulisserna så att vi inte låter oss förföras av appeller, locktoner, utfästelser och utbud som berör alla områden i livet. Det erbjuds extrapriser för att få saker och ting billigt, utan att behöva ge något offer. Det stora avfallet har en mor som hela tiden avlar av sig i nya generationer av avfällingar som blir allt mera avancerade och raffinerade; demoniska och livsfarliga. Den modern

är den stora skökan.

Som predikant är det förfärligt att se denna utveckling och veta att jag har ansvar för systrar och bröder som jag måste rycka loss ur dödens käftar. Vi måste upptäcka att vi har här ingen varaktig stad utan söka den tillkommande. Det måste innebära att vi som gått ut ifrån lägret inte lägger återtagsplaner för att återanpassa oss till en värld där vi en gång levde och så förs bort som segerbyten av världens krafter.

Det är flera dimensioner, flera områden som egentligen inkluderar hela vårt liv. Om vi hade varit däggdjur, hade vi inte haft dessa problem. Men vi är inte däggdjur, därför lever vi på en helt annan nivå. Risker är den att då avfallets ande griper oss så sjunker vi ner på ett annat plan, hur brinnande vi än har varit. Då blir vi animaliska driftsvarelser. Då blir vi vilddjur som ingen kan tämja. Nästa steg är att vi blir demoniserade. Vi blir demoner som njuter av ondskan och finner glädje i att sprida den och riktigt briljera med vår frihet. Med detta kommer andra livsnormer och livsformer. Vi byter ut det naturliga mot det som är onaturligt. Gränser som är till vårt skydd, exempelvis könsgränserna, raderas ut och andra gränser försvinner också. Så småningom har vi forcerat alla spärrar. Det enda som återstår är ockultismens utbud om utomordentliga och utomvärldsliga upplevelser. Se upp, min älskade vän! Dessa övervärldsliga manifestationer blir allt vanligare, allt mera raffinerade och allt mer lögnaktiga. Därför säger Skriften aldrig att Gud lovat sitt folk karismatiska upplevelser för att bli frälst. Han har sagt att den som är ståndaktig intill änden skall varda frälst. Det är inte en känslomässig kick, utan något helt annat. Vi behöver få vår vilja hårdad och stålsatt, så vi kan stå fienden emot fasta i tron, och inte låter oss bedragas av något berusningsmedel så vi förfaller till någon form av onykterhet. Vi måste vara nyktra så vi kan bedja och bekämpa den fiende som svurit oss död. Han vill förvandla oss till bärare av sina visioner och planer. Men vi har fått ett ord som talar om för oss vad detta stora avfall kommer att leda till.

När vi ser på det stora avfallet så glömmar vi några väsentliga saker. Bibeln talar om "den stora skökan" och hos henne finns avfallet personifierat och fortplantat. Så talas om "den stora

staden". Där finns avfallet institutionaliserat, byråkratiserat. Vi har mentaliteten, atmosfären, klimatet. Luften vi andas in och ut, vattnet vi dricker, födan vi äter. Jag skulle vilja utveckla detta, därför att det bibeln så oerhört pekar på är att det gäller just triviala frågor. Det verkar så trivialt, så man tycker att detta inte har med kristendom att göra. Hur jag skaffar mig inkomster, hur jag odlar mina intressen och betar mig på det ena eller andra sättet. Mitt privatliv, vem har med

” Vi skulle fly från henne, men hon är vacker, charmig, paralyserande, förtrollande. Hon är skön och berusar.

det att göra? Tänkesättet är påverkat av tidsandan som gör den stora skökan attraktiv. Vi skulle fly ifrån henne, men hon är vacker, charmig, paralyserande, förtrollande. Hon är skön och berusar. Frågan är: det vinet hon skänker, som hela mänskligheten dricker sig berusad av – är det detta vin vi ska ha? Ska vi dricka ur den kalken eller ska vi dricka ur en annan källa? Vad är det som gör att människor är så ointresserade av faktiska och allvarliga frågor? Vi kan diskutera om allt mellan himmel och jord, utom det som är nödvändigt. Man förväntar sig inget förnuftigt tal från en som är full. Den som är berusad har den berusades språk, den berusades drömmar, den berusades beteende. Vill du ta reda på var denna berusning kommer ifrån, är det bara att gå till skökan. Där finns den. Man väntar sig inte få ett förnuftigt tal om Golgata och församlingen från en berusad. Det ser faktiskt ut som om församlingarna har blivit pubar, barer där detta vin serveras. Man njuter av detta och fortsätter vansinnesleken. Men det är inte dags för fyllesnack nu, utan väckelserop!

Vi kan inte leva om inte Gud griper in och gör något i oss och genom oss. I

utbildningsanstalterna och på arbetsplatserna får man detta skökovin. I kyrkorna och genom massmedia. Det skapar nya människotyper. Vi får ropa till Gud att han vidgar våra hjärtan så vi kan se vad Gud vill göra mitt i eländet. Varifrån ska vi få hjälp, vem ska vi vädja och appellera till? Jesus lever! Min hjälp kommer från Herren.

U tvecklingen går emot en totalitarism som är fruktansvärt beskriven i Bibeln. Om inte Jesus kommer så rusar alla med accelererande hastighet mot helvetet. I sin avfällighet drar de namnkristna med sig skaror av andra. Och detta under ett sken att vara på väg mot himlen. Vi behöver göra nya upplevelser så vi kan orienteras om vår situation: mänsklighetens, församlingens; och få klart för oss att vi är framme vid den fasansfulla slutetappen. Då konstaterar vi att vi lever i det stora avfallet, som påverkar människan mentalt.

Vad beror det på att även kristna människor kan ägna sig åt att tala om kronor och ören, arbetstider, pensioner och semestrar, kärlek och hus, men inte om Guds rike? De talar om kärlek, bilar och hus. Det är vanligt. Vad beror det på? Berusning. De är fulla; inte av Guds Ande, men av skökovinet. Det går tala om allting, inspirerat och entusiastiskt, precis som om de skulle få hela skräpet med sig hem till himlen. För det är inget annat än skräp, sett i evighetens perspektiv. Det är heller ingen som förvägrar dig rätten att tala om det. Det är naturligt hålla på med detta fyllesnack.

Det var ingen som tänkte på vad som skulle hända nästa halvtimme, då man satt vid de dukade borden på Estonia och drack. Rätt vad det var, så var resan slut. Och det var inte kaptenen som bestämde det. Inte maskinisten, inte navigatören eller telegrafisten. Helt plötsligt frigjordes krafter som de inte kunde betvinga, och sänkte dem ned i det djup de inte hade förutsett eller väntat. Men det blev så. Ser du dem i swimming-poolen, i restaurangen, på dansgolvet? Ser du dem i lyxhytterna förnöja sig? Lyxkryssningen mellan Tallinn och Stockholm slutade i helvetet. ”De visste av intet, förrän floden kom och tog dem allasammans bort”, står det i Bibeln. Ska vi vara lika okunniga och dåraktiga, eller ska vi göra sällskap med Noa som i from förtröstan byggde en ark efter en uppenbarelse ifrån Gud?

Det stora avfallet – resultatet synliggöres i den andemakt som är verksam i de ohörsamma. Det har frigjorts genom ständiga kompromisser med ondskans makter. De som skulle vara till betryggande skydd, en frälsningens mur runt nationer, städer och grupper, har svikit sin kallelse. Det finns knappt några väktare på murarna, det är ingen som ropar längre. När någon nu och då i sin oro frågar: ”väktare, vad lider natten”, så är det ingen som svarar. Här är det stora avfallet genom den stora skökans intensiva, omfattande, metodiska och systematiska programmering, indoktrinerings, nerpsykning och berusning. Människor blir avtrubbade och berusade. De älskar det de borde hata och hatar det de borde älska. De gör Gud till djävul och djävul till Gud. De gör himmel till helvete och helvete till himmel. Det är processen från Laodicea till Babylon.

I Laodicea står fortfarande Herren utanför och klappar för att väcka församlingen som har rationaliserat eller

” Vad beror det på att även kristna människor kan ägna sig åt att tala om kronor och ören... men inte om Guds rike?

kultiverat bort sin Herre. Den trivs med verksamheten och är nöjd med sitt inflytande. Laodicea betyder folkvälde. Vad vi behöver är inte folkvälde, vi behöver Kristusvälde. Det är inte massa vi behöver, utan kvalitet. Det är inte jord och värld vi behöver, vi behöver himmel. Det är inte politisk makt vi behöver, utan andens resurser så att vi blir en andlig maktfaktor i tiden, som är känd i himlen fastän okänd för världen. ”Om någon hör min röst, så ska jag gå in...”

Det är inte för sent då han fortfarande står utanför och klappar.

Men i Babylon står han inte utanför

och klappar. Där säger han: ”Drogen ut ifrån henne, I mitt folk, och gören eder icke delaktiga i hennes försyndelser!” Identifiera er inte med henne, ha ingen delaktighet i det hon håller på med, i det hon representerar och gör. Var inte med i hennes framgångsrika skapelse av nya döttrar som är värre än henne själv. Gå ut ifrån henne, I mitt folk! Guds folk manas att vedergälla henne. Gud har inte gjort oss till religiösa blötdjur eller kramdjur. Vedergäll henne. Pina henne! Plåga henne! Hämnas allt det hon gjort och ge tillbaka vad hon har åstadkommit. Vem ska kunna klara av en sådan insats? Hur ska den gå till, vem ställer upp på ett sådant uppdrag?

Den stora staden. Där ser man hur ondskan tar form i nya maktcentra och maktkonstellationer. Det är institutionaliserat. Till sist kan man varken köpa eller sälja utan att man är tydligt märkt. Pannan – det är intelligensen, tanken. Och den högra handen är handlingen. Det är livsprogrammet. Inte alla har en filosofi eller ideologi, men de har ett handlingsmönster som visar tydliga tecken på att de är märkta.

Det finns oändligt mycket mer att säga om detta, men jag stannar där. Se hur denna förfärliga sköka breder ut sitt avfall i nya generationer. Ständigt nya institutioner växer upp i tiden. Inom politiken, inom kultur, inom religion. Vedergäll henne! Det enda hon har respekt för är ljuset. Det himmelska ljuset är det värsta för henne. Hon orkar inte med det, hon ramlar ihop när det himmelska ljuset avslöjar henne genom det profetiska budskapet.

Detta var Isabels förfärliga plåga när hon äntligen fått utrymme på israeliskt territorium för Baals altare. I denna eumeniska tid ägde det rum ett samförstånd därigenom att Isabel befryndat sig med Israels konung Ahab. Hon representerade makt, härlighet och skönhet. När hon bjöd in till sina folkfester var det sensualism och en massa andra -ismer representerade. Då kom något hon inte hade räknat med. Ur anonymiteten trädde profeterna fram och ropade; irriterande, förargelseväckande, störande, söndrande, plågsamt och pinsamt. De kastade sitt ljus över mörkret och ropade: ”Så säger Herren!” Och så förbannade de. Allt det folket upplevde som välsignelse och framgång, det förklarade profeterna

vara under förbannelse. Vad skulle man göra i denna situation? Det fanns bara en metod. Tysta profetrösterna genom utrotning. En effektiv metod som man använt i alla tider, och framför allt i avfallstider.

Skökomodern Isabels arvtagare har varit tusenkonstnärer i att hitta metoder för att antingen hota eller locka, pocka eller bjuda. Isabel satte igång en utrotning av hela profetskaran. Dödade dem undan för undan. Exakt det som skett också i svensk kristenhet genom den fruktansvärda mördaranden i detta system.

Vart ska vi åka för att få höra profetordet i denna tid, när alla ropar: allt står väl till, allt är bra, ingenting fattas.

”Tillhör du
den skara
som prisger sitt
liv på stridsfäl-
tets höjder, eller
sitter du i vi-
karna för att bli
underhållen; för
att debattera...

Allt är skönt, allt är gott. Vi ska bygga och skapa vår framtid, vi ska förbättra våra villkor. Vi ska åstadkomma fred. Var är profetrösterna i detta? Var finns nasirerna? Var ska man söka dem i en tid då profetord är sällsynta, eller, som det heter: ”Profetord orkade inte fram”?

Tillhör du den skara som prisger sitt liv på stridsfältets höjder, eller sitter du i vikarna för att bli underhållen; för att debattera, diskutera problem och svårigheter.

Hur är det med ditt tankeliv, ditt känsloliv, din vilja? Vad är det som gläder dig, inspirerar och tänder dig? Vad bedrövar dig? Har du förmåga att känna medlidande? Sörjer du? Hur är det med ditt förstånd, hur tänker du? Kom ihåg att skökoanden leder fram till det stora avfallet som kommer att avla av sig i allt större utsträckning och synliggöras och institutionaliseras i individer och institutioner som kallas de stora, därför att de är ojämförbara med allt annat som funnits tidigare. Fenomenet och företeelserna

har förekommit lokalt och möjligen regionalt och nationellt. Nu är det globalt, universellt – totalt.

Vad var det för vin den här vackra, attraktiva och förtrollande kvinnan hade i sin kalk och så frikostigt bjöd på till alla jordens inbyggare? Hon personifierar avfälligheten. Hon personifierar alla de som skulle ha bjudit på frälsning och förkunnat frälsning, men som avföll och därför på ett annat sätt kom att frikostigt bära ut sitt budskap med det resultat som detta åstadkom. Hon har alltid varit mycket verksam och använt alla resurser hon har för att dupera, förtrolla, förhäxa, paralysera. Hon är skicklig på det, därför att hon har mångtusenårig erfarenhet. Hon har därför också nu i sig element som hon tidigare saknat. En hel skara andedöpta människor som nu ger riktigt karismatiskt tryck åt hennes kultiverade och förfinade budskap. Vad är det hon så frikostigt bjuder på och som åstadkommer ett så förödande resultat? Vad har hon i sin kalk?

Så här står det: ”Och jag såg att kvinnan var berusad av de heligas blod, av Jesu vittnens blod. Och när jag såg henne blev jag mycket förundrad”. Vill du veta var de största motståndarna till Herren Jesus Kristus och hans vänner finns? De har aldrig funnits i världen. De har funnits hos avfälliga troende. Det som är mest typiskt för deras framträdande, deras agerande och attityder är att de inte bara har blodbesudlade händer; de har druckit de heligas blod. Sa inte Jesus att man måste dricka hans blod för att ha delaktighet i honom? När Bibeln här talar om delaktighet i hennes försyndelser, så handlar det om något mera än några gärningar man gjort sig skyldig till. Den som inte dricker mitt blod och äter mitt kött kan inte vara min lärjunge, sa Jesus.

Skökan var berusad av de heligas blod. Kan du se sammanhanget och förstå vilka metoder detta ytterst handlar om? Jag läser en gång till: ”Och jag såg att kvinnan var berusad av de heligas blod, av Jesu vittnens blod.” Vad har skett? Vad har gjort detta monster så segerberusad? Varje nedtystad kristen är en framgång för hennes planer. Nedtystad? Det finns inga makter i den här tiden som kan erbjuda henne något motstånd. Endas de som tror på Gud och följer Lammet vart det går. Endast de som har genomskådat henne utgör ett förfärligt hot. De var inte

många, men tillräckligt många för att bli använda av Gud. När de är neutraliserade, passiviserade eller paralyserade, då förstår vi vad som händer.

I bibeln talas om den enorma makt som någon uppenbarligen äger; en så stor makt att den förhindrar den laglöse att träda fram. Han kan inte träda fram förrän hans tid är inne. När detta hinder är röjt ur vägen, då träder han fram. Vi får veta på vilket sätt han träder fram och hur han utför det uppdrag som blivit honom givet. Då upptäcker vi att det finns en väldig skara som inte gav kärleken till sanningen rum. Varför gjorde de inte det? Om de skulle ge kärleken till sanningen rum, skulle de samtidigt få ge sitt liv. I den svåra situationen avstod de ifrån sanningen. Då kom istället villfarelsens makt över dem. Med villfarelsens makt kom också lögnens kraftgärningar. Hela denna oerhörda arsenal av medel som påverkar människors sinnen; neutraliserar dem eller utplånar dem som kristna personligheter. Allt detta kom över dem. Och allt eftersom detta kommer med sitt oerhörda inflytande, inträffar det vi läser om. O vilken njutning för antikrists valde att se de kristna besegrade, nedtystade och ersatta!

Vi ska läsa ytterligare ett ord i Uppenbarelseboken: "Sedan hörde jag liksom en mäktig röst från en stor skara i himlen" - o vilken aktivitet i höjden när den här oerhörda, himmelska maktdemonstrationen går av stapeln! Vilken förbuden i himlen! Man följer processen och utvecklingen med spännt intresse, och så bryter en oerhörd lovsång loss: "Halleluja" frälsningen och äran och makten tillhör vår Gud". Vilken befrielse! Äntligen är tiden inne då den uppgörelse som hela jorden längtat efter kommer till stånd och förverkligas. Kampen om evighetsvärden, kampen om människovärdet. Kampen har förvandlats till seger, och nu proklamerar det i höjden att "frälsningen och äran och makten tillhör vår Gud, ty sanna och rättfärdiga är hans domar. Han har dömt den stora skökan som fördärvade jorden med sin otukt, och han har utkrävt hämnd på henne för sina tjänares blod."

Skökan fördärvade jorden. Inte världen, för den är så fördärvad ändå, den går inte rädda. Men jorden. Det är ju så att församlingen är i tiden på jorden. Också församlingen har influerats av den makt som gått ut på en enda sak: att berusa,

göra människor otillgängliga, odugliga för andlig tjänst. Som gått ut på att förfalska, förvränga och förstöra. Äntligen visar det sig: Denna sköka möter sin överman. Ljuset faller. Så kommer tiden då hämnd ska utkrävas. Vem är det himlen tänker på? Det är de heliga, det är vittnena som i kampen mot denna skökoande i alla tider fått ge sina liv. Vilken glädje, vilket nöje, vilken berusning den fördärvade mänskligheten upplever när de ser hur hela den svenska kristenheten har blivit paralyserad av denna skökoande.

Det har varit en plåga i mitt inre märka hur vi saknar förmåga känna och engagera oss, därför att vi har läppjat av skökovinet. Vi förmår inte bjuda tidsandan något samlat motstånd. Det är inte

” Lyssna,
lä, för-
bered dig. Höj
din andliga be-
redskap, sluta
upp med leken,
nonsenstillva-
ron. Börja den
kamp du är
kallad till. Ved-
ergäll! Avslöja!

länge sedan kristna kämpar skrev mycket skarpt om det man ansåg vara oerhört nödvändigt ta ställning till; i frågor som gäller vår andliga hälsa, vår funktion i tiden och framtiden. Jag ska läsa vad den kände förkunnaren och författaren Toralf Gilbrant skrev i en bok, utgiven på Filadelfiaförlaget för inte så många årtionden sedan:

"Som religiöst system är katolicismen utan tvekan det allra värsta som någonsin existerat på vår jord, både inom och utanför kristenheten. Det är ett villfarelsens system..." - där stoppar jag och vädjar: lyssna människa! Förstå vad det här gäller. Hitlers gärningar var vidriga, inte sant? Tänk så många han utplånade från jorden. Vi skulle inte kunna tänka oss inleda något samarbete med honom eller hans arvtagare. Det är ute-

slutet, otänkbart. Och ändock, så är det inte länge sedan den som representerar något mycket värre än Hitler någonsin var, påven, var här. Vi tog emot honom som en vän. Vi beundrade honom. Vi till och med har betraktat honom som en fredsapostel, fastän vi vet att det finns definitivt inget ämbete eller någon institution i mänsklighetens historia som fört så många till död - inte fysisk, men evig död - som denna kyrka. Det är en sak att mista det biologiska livet, men en annan sak att förlora det eviga. Hitler ska stå till svars för vad han gjorde mot judar och andra han berövade det fysiska livet, rätten till existens under en relativt kort period. Men tänk vad den katolska kyrkan och dess påve har uträttat under mänsklighetens historia. Då är det inte fråga om sex miljoner eller femtio. Det är fråga om miljarder människor som med sakrament och kyrkans ceremonier och mässoffer har förpassats till ett evigt mörker.

Fattar du vad detta innebär? Varför tiger vi? Varför reagerar vi inte, när vi ser hur denna kyrka fortsätter sin verksamhet, sitt spel om människosjälarna? Varför reagerar vi inte? Jag läser vidare - kan det här vara riktigt:

"...det är ett villfarelsens system som lett millioner av människor till en evig förtappelse och Romkyrkans historia är den blodigaste förföljelse som denna värld känner till. Detta är sanningen om den kyrka som Nathan Söderblom, den ekumeniska världsrörelsens fader kallar 'den mest storstilade organisation som någonsin existerat.'"

Se upp, människa! "Det förmår alla, både stora och små..." Kom ihåg, du är inte opåverkbar. Den ande som nu utgjutes över jorden är så förvillande, så förvirrande, karismatisk, övernaturlig, spiritistisk, ockult, utomvärldslig; det finns ingen mänsklig intelligens som kan avslöja den. Men här gäller det för de förståndiga att ha vishet. De förståndiga. Vill du ha detta förstånd? Vill du äga denna vishet? Den finns i Guds Ord. Den kan bli din, därigenom att den helige Ande undervisar dig. Kom till föstånd. Lyssna, lä, förbered dig. Höj din andliga beredskap, sluta upp med leken, nonsenstillvaron. Börja den kamp du är kallad till. Vederställ! Avslöja! Det gör du därigenom att du blir ljusbärare. En röst som ropar och förmedlar budskapet om Jesu tillkommelse. ■

Text: Stina Fridolfsson

GRÄNSÖVER- SKRIDANDE

- Men GUD har satt gränser

GUD SKAPADE man och kvinna, det beskrivs i bibelns andra kapitel hur omsorgsfullt han gick till väga:

HERREN Gud sade: "Det är inte bra för mannen att vara ensam. Jag skall göra en medhjälpare åt honom, en som är hans like."

- Då lät HERREN Gud en tung sömn falla över mannen, och när han hade somnat tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. Och HERREN Gud formade en kvinna av revbenet som han tagit av mannen och förde henne fram till honom. Mannen sade: "Denna är nu ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon skall heta kvinna, ty av man har hon tagits." Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött. (1 Mos 2:18-24)

I Nya Testamentet lyfter Paulus, i brevet till Efesierna, den hemlighet, som redan i skapelsens morgon fanns fördold i just familjeinstitutionen:

-Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den, för att helga den, sedan han renat den genom vattnets bad, i kraft av ordet. Ty han ville ställa fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck eller skrynkla eller något annat sådant. Helig och fullkomlig skulle den vara. På samma sätt är mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv. Ingen har någonsin hatat sin egen kropp, utan man ger den näring och vårdar den, så som Kristus gör med församlingen, eftersom vi är lemmar i hans kropp. Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött. Denna hemlighet är stor - jag talar om Kristus och församlingen. (Ef 5: 25-32)

Vi läser om de gränser Gud satte mel-

Det brukar sägas att Gud har skapat endast två institutioner, familjen och församlingen. Därför talas också ofta i bibeln om vikten av att äktenskapet bevaras rent, och församlingen, som på ett andligt plan är Jesu brud, ska bereda sig för att förenas med sin himmelske brudgum och på motsvarande sätt ska ta sig i akt för skökoväsande. I vår tid har både familjen och församlingen på ett förödande sätt varit föremål för nedbrytande krafter, så att man numera knappt kan säga var gränsen går för en kärnfamilj och var gränsen går mellan församlingen och världen - eller samhället, om man vill uttrycka det så.

lan sitt folk och hedningarna, och hur strängt han straffade både andligt och fysiskt skökoväsande.

En kvinna var bestämd för en man och de två skulle bli ett kött. Det var angeläget för den unga flickan, jungfrun, att vara rädd om sin kropp och inte på något sätt låta sig lockas till prostitution, att exploatera den kropp som skulle tillhöra en enda man. Israel, Guds egendomsfolk, som är Gamla Testamentets förebild till Kristi församling, straffades gång på gång för sitt avgudereri, för att de i skökoväsande började dyrka avgudar i stället för eller bredvid den Herre som var deras skapare och hade upptagit dem till sitt folk för att vara deras rätte man, i andlig bemärkelse.

DEN SOM NÅGORLUNDA vaket följer med i samhällsutvecklingen har noterat att vårt land går emot kaos och förvirring på livets alla områden. Moralupplösningen och det aktiva engagemanget för att upplösa det som i alla tider varit vedertagna normer, ger en ödesmättad apokalyptisk prägel åt skeendet.

Vårt lands lagstiftning har i tusentals år formats utifrån den mosaiska lagen och den kristna människosynen, där det varit fråga om att slå vakt om de svaga och straffa de onda. I vår tid har man allt mera övergått till att nyttja lagarna som

politiskt styrmedel.

Den nyligen avlidne juristen, statsrådet och socialdemokraten **Carl Lidbom**, var föregångsman att dra upp riktlinjerna för denna nya syn på lagstiftningen. De socialistiska idéer han och hans parti företrodde, har man målmedvetet fört fram och med dem format nya generationer svenska medborgare att fungera som statens tillhörighet. "Carl Lidbom var en skicklig jurist och ämbetsman och en stridbar politiker som aldrig tvekade att använda lagstiftningen för att nå sina politiska mål", sa statsminister **Göran Persson** i en kommentar vid hans bortgång.

I sin familjelagstiftning har Sverige varit först och tongivande även för andra länder att förändra lagar och normer. Arne Imsen skrev om detta i pamfletten "*Kärleksfull aga eller kränkande miss-handel*" år 1991 (se citatruatan)

Arne Imsens avsikt var att ge ut en skrift där han i ett större sammanhang pekade på vad agalagen, abortlagen och antidiskrimineringslagen innebär för vårt samhälle, där familjeinstitutionen vittrat sönder. Han fick hembud år 1999, och hann aldrig med detta. Men vi som fortfarande är kvar i kampen, ser för varje dag allt klarare hur en lagstiftning som gör laglösheten till lag och fostrar folket in i perversa normer, tar form.

Att barn behöver lära sig lyda föräldrarna och respektera att det finns normer, var för ett par generationer sedan en självklarhet som inte ifrågasattes. Men med industrialiseringen, kvinnornas ut i förvärvslivet, den sönderslagna kärnfamiljen, där "hemmafru" blev ett skällsord, har vi idag fått helt nya värderingar och familjekonstellationer. Friheten till självförverkligande, rätt att bestämma över sin kropp, som det så lockande heter, ledde snart till lagen om fri abort. Den nya livsstilen har medfört många skilsmässor och som följdverkan lagstiftning som underlättar skilsmässor och sambolagar som uppmuntrar fria förbindelser.

HOMOSEXUELLA rörelsens intensiva, målmedvetna påverkan via media

och politiska företrädare, har drivit fram partnerskapslag, utvidgad antidiskrimineringslag och adoptionslag att gälla homosexuella. Dessutom en förödande styrning av innehållet i skolornas läromedel.

Så här skrev Arne Imsen i förordet till skriften *"Låt dig inte luras av homosexmaffian"*, vars första utgåva kom 1982:

-När jag tar upp detta ämne, gör jag det inte för att fokusera den enskilda människans situation, utan för att peka på homosexrörelsen som ett profetiskt tidstecken. - - - Homosexrörelsen är ett generalangrepp mot både familjinstitutionen och skapelsens ordning. - - - Problemet är inte begränsat till 5-600 000 personer, som det sagts, utan angår hela folket, eftersom hela vår kulturmiljö är homosexualiserad.

Ur "Kärleksfull aga eller kränkande misshandel" av Arne Imsen

"Den sociala samlevnaden utsätts för mycket kraftiga angrepp från statens sida. Det vi, sedan urminnes tid, kallar normala samlevnadsformer, ersättes med nya. De nya är med samma historiska referens perversa och abnorma.

Lagar produceras med otrolig hastighet. Lagar som ingriper i medborgarnas liv, fastän de flesta inte har en aning om ens att de existerar.

Jag är helt övertygad om att de flesta vet mycket litet om motiveringarna för agalagens tillkomst. Att den exempelvis inte har någon straffrättslig funktion, utan är ett propagandainstrument för att framtvinga en majoritetsbesluten ideologi. Den klart uttalade avsikten är att uppföstra folket till ett likriktat beteende. - - Vidare har vi den nya formuleringen av antidiskrimineringslagen, där man upptäcker samma syfte. Lagen är förankrad i en modevåg som ger sken av nya vetenskapliga rön och att man i människokärlekens tjänst, vill lätta på bördorna för vad man kallar en förtryckt grupp medborgare. I detta fall de homosexuella. På några få decennier har lagstiftningen fått funktionen att ge skydd åt en pervers livsföring, samtidigt som den underminerar rättsskyddet för familjen. - - -

En stat, vars myndigheter finner det angelägnare att utrusta skolbarnen med kondomer än med Den Heliga Skrift - Bibeln, demonstrerar en häpnadsväckande

inkompetens och förslagenhet. Det är detta charlataneri som körs fram med ekonomiska, tekniska, organisatoriska och personella resurser utan tidigare motstycke. Intensivt och metodiskt präglas de unga för en nyhednisk livsstil. Detta skrupellösa uttryck för kränkande behandling ska göra promiskuiteten njutbar och riskfri, utan aidsvänder. Med ett så raffinerat program blir agalagen skrattretande och fänig med sina uttalade avsikter att beskydda barnen mot agamotiverade föräldrar. - - -

Nu vill man skapa en ny lagstiftning som legaliserar samlevnadsformer som den nya situationen kräver. Så småningom hamnar man i den situationen i sambo- och hamboformer, att barnen inte vet vilka som är deras föräldrar, därför att de blivit uppföstrade på institutioner av föräldrar som samhället valt åt dem. - - -

När det gäller samlevnadsformer, är det inte längre så viktigt att en man och kvinna sammanbor och fostrar barnen. Det kan lika gärna vara två kvinnor eller två män. Gränserna för kärnfamiljen suddas ut, och vi får helt nya former för samlevnad, vilket innebär undergång. En pervers samlevnadsform är uttryck för det kaos man har kämpat fram. Vart kommer detta att leda? Kort sagt, till ett fullständigt sammanbrott för hela kultursamhället. Det är inte bara enskilda individer ifamiljer som drabbas och attackerats, utan hela kultursamhället."

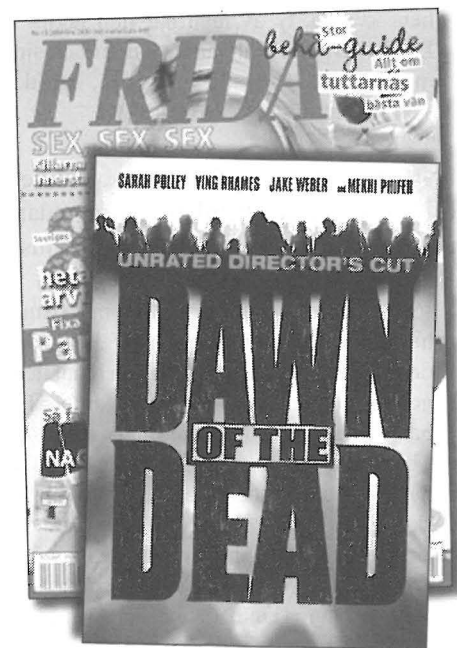
Man lyckades genomdriva agalagen år 1979, med flummig formulering om förbud inte bara mot kroppsbestraffning, men även mot "kränkande behandling", därför att det då fanns förutsättningar. Kärnfamiljen var så torpederad genom den nämnda samhällsutvecklingen; många var främmande för vad sund barnuppföstran enligt skapelsens ordning innebär.

Barnen tillbringar en stor del av sin tid på dagis, lekis och skola, där de som har yrkesmässiga relationer till dem inte fungerar som föräldrar med naturlig kärlek och auktoritet att tukta och fostra dem.

Den ungdomsgeneration som nu växer upp, får utvecklas utan skyddande normer. Förutom avsaknad av tillrättavisning enligt en fast värdegrund, så påverkas de av en mycket destruktiv kultur.

Musiken är många gånger suggestiv, hetsande och eggande - den påverkar ofta till aggressiva handlingar och sexuellt övervåld.

Konsten är disharmonisk, surrealistisk och ångestframkallande. Den som väl räknas vara den störste tongivande konstnären under 1900-talet, Pablo Picasso, bröt sönder traditionella normer, både inom konsten och i sin livsstil. Hans barnbarn, Marina Picasso, beskrev i en bok om honom och familjen den djupa

Populära tidningar och filmer med glorifiering av sex, våld, ockultism m.m. Frida; "Sveriges största tidning för unga tjejer" presenterar rubriker som "Sex, sex, sex: Killar avslöjar sina innersta tankar" och "Jag vill ha två pojkvänner och en flickvän!"

tragedi som drev flera av släktingarna till drogmissbruk och självmord.

TV-program och videofilmer tränger sig på oss i hemmen, och är en kloak av våld, sex, och ockultism, som avtrubbar och besätter.

Klädmodet är till en del könsneutralt, så att många flickor och pojkar klär sig, klipper sig, smyckar och sminkar sig så lika som möjligt. Men det finns också en inriktning där flickor påverkas att klä sig i exempelvis kortkorta, snäva kjolar och minimal top som lämnar magen bar – allt för att vara sexuellt eggande. Målsättningen med en sådan klädstil kan inte vara annat än att väcka drifter som naturligtvis på ett eller annat sätt ska tillfredsställas.

Vi lever i en tid där man vill vara gränsöverskridande – *queer*. En hyllning till normlösheten; ambitionen är att inte kunna klassificeras som man eller kvinna – att leva ut sina drifter utan att sorteras in i något "fack" av kön eller livsstil. Och barnen ska helst tidigt få lära sig att man inte behöver kalla sig flicka eller pojke. Man får vara fri!

Barnen lockas att prova på sexuella utlevelser i mycket unga år, och följden blir att de vill forcera allt flera gränser. Homosexualitet – pedofili – zoofili – ockultism – satanism. Guds söner och människornas döttrar. Många upplever livsleda efter att ha provat på allt, och vårt lands självmordsstatistik där antalet barn och ungdomar är stort, talar sitt skrämmande språk.

Att över huvud taget bry sig om att formulera en ny "äktenskapslag" i ett land där medborgarna bejakat sådana normer som de senaste trettio åren uppvisar i familje-, social och skollagstiftningen, är närmast ett hån. Skrattretande, hjärtskärande.

FAMILJEN HAR ALLTSÅ vittrat sönder. Att Gud skapade människan till man och kvinna med en underbar plan att de två skulle bli ett; att kvinnan skulle vara en hjälp som det hövdes mannen – den visionen har Lögnens Fader fördärvat.

-Skulle Gud ha sagt.... undrade ormen försåtligt när han mötte kvinnan i lustgården. Och med den frågan lyckades fienden fördärva människans relationer till sin skapare. Gud uppfattades inte längre som den förtrolige Fadern som de umgicks med i lustgården. Han förvandlades i deras föreställning till den hårde, lagiske domaren, som de försökte

skylta sin nakenhet inför.

Den fallna människan har på många sätt försökt forcera de gränser Gud tvingades sätta på grund av syndafallet. Babels torn, religionssynkretism, promiskuitet, homosexualitet, ockultism, spiritism, satanism.

Allt för att forcera eller utplåna gränser och släcka drifternas brand i syndig njutning.

KRISTENHETENS UTVECKLING är en direkt parallell till familjens sammanbrott. Den urkristna församlingen var en väl avgränsad grupp, som med sin bekänneelse och livsföring klart deklarerade sitt medborgarskap i himlen. Den hade sin första och stora kärlek till Jesus Kristus, den uppståndne. Den levande församlingen längtar efter hans tillkommelse, då han ska hämta sin återlösta brud. Vårt saliga hopp fullbordas: att alltid få vara hos Herren. Tröstens ord för bruden som är främling och gäst i en demoniserad värld som är sparad åt eld.

Nu har kristenheten fått ett annat perspektiv. I den mån församlingarna aktiverar sig i något mer än intern klubbverksamhet, ägnar de sig åt försök till förbättring av den värld som är dömd att gå under. När artister, idrottsstjärnor, politiker och kända kulturpersonligheter får vara tongivande underhål-

"Homosexuella rörelsens intensiva, målmedvetna påverkan via media och politiska företrädare, har drivit fram partnerskapslag, utvidgad antidiskrimineringslag och adoptionslag att gälla homosexuella."

lare och inspiratörer för den församling som bekänner sig vara kristen, har den förlorat sitt medborgarskap i den tillkommande världen. Och den glittrande skökoskruden med påkostade kyrkor, liturgier och högt betalda dragplåster från alla håll, talar sitt tydliga språk om avfall, trolöshet och avguderi.

Missionen, som förr var församlingens hjärtefråga, har också förlorat sin ursprungliga inriktning att vinna människor för himlen. När man inte längre förkunnar bättring från synden och nödvändigheten att födas på nytt, har det livsviktiga spänningsförhållandet mellan församlingen och världen upphört. Det gäller nu att söka harmoni mellan samfund och religioner, anpassat efter den värld vi idag lever i.

Den församling som låtit sig lockas bort från sin skapare och frälsare Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, är inte längre en Kristi brud, utan en sköka. I bibelns sista bok läser vi om den dom som väntar henne.

MÄNNISKANS, FAMILJENS och församlingens enda hopp är gudasonen som blev människa; Människosonen som var frestad i allt, men utan synd. Människan Jesus som bar våra synder och beredde oss frälsning. Han erbjuder ett nytt liv och sant människovärde åt var och en som kommer till honom. Han vill att vi ska vara ett avskilt, heligt folk för honom. Med klara gränser mot synden och världen. Med tydliga rågångar mot det som inte hör Guds rike till, ty han kommer snart tillbaka för att hämta dem som är främlingar och gäster i tiden, för att de tillhör ett annat rike – Guds rike, som består av rättfärdighet, frid och glädje i den helige Ande. Och under vår främlingsskaps tid här i världen, manar Gud oss alla:

-Fly bort från otukten!

-Kära barn, var på er vakt mot avgudarna!

-För övrigt, bröder, allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, ja, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, tänk på allt sådant. (1 Kor 6:18, 1 Joh. 5:21, Fil. 4:8)

I stället för att glida med i den förförliska, gränsöverskridande, promiskuösa livsstilen som fördärvar ande, kropp och själ, får vi fly bort från det som bryter ner oss. Avskilda, helgade för vår Skapares räkning, kan vi förstå och komma in i den höga avsikt Han har för oss i tid och evighet! ■

Jesus Kris

Kristus har inte tänkt att vi bara ska komma innanför himlaporten. Han kom för att vi ska ha liv och övernog. Detta överflöd kan fylla våra hjärtan och alla som är omkring oss kommer att märka det.

I Joh 10:10, senare delen av versen, står det: "Jag har kommit för att de ska ha liv och ha övernog". Den som har upplevt Kristi kärlek och Guds nåd, den personen kan förstå dessa Jesu ord. Det är nånting som flödar över, det är något som går utöver randen eller gränsen.

Kristus har inte tänkt att vi bara ska komma innanför himlaporten. Han kom för att vi skulle ha liv och övernog, att vi skulle ha mer än vi kunde föreställa oss. Detta överflöd kan fylla våra hjärtan och det kommer alla som är omkring oss att lägga märke till. Det som Herren idag erbjuder är så angeläget och vi får verkligen se till att vi inte vänder oss bort ifrån detta.

Jesus berättade en liknelse om tio jungfrur. Det var fem förståndiga och fem oförståndiga. De som var oförståndiga tog inte med sig olja i sina kärl. De hade föreställningen att det de hade räckte. När brudgummen kom hade de inte någon olja kvar, de hade inte överflödet. När de gick för att köpa var det redan för sent. Men de fem förståndiga visade sig vara verkligen visa. De tog med sig av vad som står skrivet om i Ordet - de hade ett förråd av olja, de hade överflöd. Kristus inbjuder oss idag att skaffa detta överflöd. Hur ska vi verkligen förstå att vi lever med detta överflöd?

Jag vill läsa från Rom. 6:10-13

-Ty hans död var en död från synden en gång för alla, men det liv han lever, det lever han för Gud. Så skall också ni se på er själva; ni är döda från synden och lever för Gud i Kristus Jesus.

-Synden skall därför inte härska i er dödliga kropp, så att ni lyder dess begär. Ställ

inte era lemmar i syndens tjänst, som vapen åt orättfärdigheten, utan ställ er själva i Guds tjänst.

-Ni som var döda men nu lever, ställ era lemmar i Guds tjänst som vapen åt rättfärdigheten.

Ett liv i överflöd handlar om att överlämna sig åt Gud. Paulus skriver här till oss att vi ska hålla före att vi är döda från synden och lever för Gud i Kristus Jesus. Synden ska inte härska i våra kroppar och den ska inte ha någon makt över oss.

Vi kan inte stå emot synden. Människan vill komma loss men kan inte, därför att synden har väldet. Hon befinner sig alltså i ett slaveri under synden och det är nödvändigt att vända sig till Gud i bön så att han befriar från detta slaveri.

Det handlar inte bara om att vända sig till Gud i bön med några bestämda ord. Människan måste lära sig att hata den synd under vars välde hon har befunnit sig. Därför säger Paulus att synden inte ska ha väldet över oss. Vi befinner oss inte under lagen utan under nåden. Nåden har kommit för att vi ska vara fria ifrån synden. Vid den tid då Israel befann sig under lagen då kände alla starkt att de var syndare.

I Hebréerbrevet står det att prästerskapet bar fram offer årligen. Det tjänade till en årlig påminnelse om synd. Människor blev påmindas om att de är underkastade döden. Guds ord säger ju att syndens lön är döden, och den gåva som Gud av nåd giver är evigt liv.

Människor förstod att på grund av synden fanns det ingen annan väg än dödens väg. Men Kristus kom för att vi skulle ha liv och ha liv i övernog. Först och främst genom att överlämna oss helt och hållet åt Gud. I hans tjänst befrias vi från syndens makt, som tidigare hade väldet över oss. Det här är mycket viktigt i varje kristens liv. Om en människa inte blir fullständigt befriad från synd, om det blir kvar någonting orent i hjärtat, kan ju den människan aldrig ha liv och övernog.

Guds Ande är helig och detta heliga kan inte befinna sig i en oren kropp. Ordet säger att vi är ett den levande Gudens tempel. Detta tempel måste ju vara rent för att Herren ska kunna bo där.

I Jesajas bok står det i kapitel 6 att "I det år då kung Ussia dog, såg jag Herren sitta på en hög och upphöjd tron..."

När Jesaja såg allt detta heliga och denna härlighet från Gud, då kunde han inte bara lugnt och stilla stå kvar, det var för honom så omskakande. Han ropar: "Ve mig, jag förgås! Ty jag är en man med orena läppar och jag bor ibland ett folk med orena läppar..." I detta ögonblick förstod Jesaja något av Guds helighet.

Jesaja kunde själv inte på något sätt rättfärdiga sig inför Gud, och det behövde han inte heller. Han omvände sig och gjorde bättring. Han insåg hur syndig han var. Jag tror inte att Jesaja var den mest syndiga i hela Israel, för Herren hade utvalt honom. Men också Jesaja fick, under intrycket av Guds närvaro, klart för sig att han var en syndare. Vi läser om Jesajas ärliga omvändelse. Då han blev medveten om all sin synd står det att en ängel kom och tog med sig ett glödande kol från altaret och rörde vid profetens läppar. Då står det att han renades. Först sedan detta hade skett, ställde Herren frågan: Vem skall jag sända, och Jesaja svarade: Här är jag, sänd mig! Vid detta tillfälle fick Jesaja ett överflöd, en nåd som Gud ger.

Tidigare hade han inte kunnat göra nå-

och

tus ger liv

gonting, han var precis som alla andra människor. Vad kan en människa göra av sig själv? Vad förmår vi, vad kan vi i oss själva åstadkomma? *Ingenting!* Inför Gud är var och en praktiskt taget ingenting. Men på grund av sin nåd kallar Gud oss konungar och präster. Han höjer oss till en sådan nivå, men det sker när vi helt och hållet har kapitulerat inför honom.

Att leva och att ha liv och övernog är alltså att helt och hållet överlämna sig åt Gud. Vi kommer då att tjäna honom och tillbedja i Ande och sanning.

-Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud - er andliga gudstjänst.

-Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom. (Rom 12:1-2)

Paulus förstod hela allvaret med denna situation inför Gud. Här skriver han: "Jag förmanar er". I ryska Bibeln står det "jag beder er". Jag inte bara frågar, och jag befäller er inte heller, för på det viset är det omöjligt att nå människors hjärtan. "Jag beder er" vid Guds barmhärtighet att frambära era kroppar som ett levande heligt och Gud välbehagligt offer. Vi behöver inte göra mycket och vi behöver inte tänka mycket på vad vi ska göra. Det leder bara till att vi kommer dit där vi inte vet vad vi ska göra.

Hur många gånger har jag inte i mitt liv tänkt att jag ska göra något särskilt? Jag hade mina planer, men de föll ihop och jag kan inte fatta själv hur det gick till.

Vladimir (t.h.) från Ryssland tolkad av Emanuel Johansson under sommarkonferensen 2004.

Mer och mer blev jag medveten om att jag utan Gud inte kan göra någonting.

Kristus har planerat något för den kristna människan att utföra. Om människan då instämmer med Gud i detta kommer hon eller han att fullgöra det Gud vill. Men om en människa vill göra sin egen vilja, då kommer Gud inte att tvinga henne att göra något annat. Gud kanske sänder sådana omständigheter att människor får tänka till och inse att det här går inte, jag klarar det inte.

Jag känner många som har kommit till

**Predikan av
Vladimir
Bychkov
från Kaluga,
Ryssland**

ÖVERNOG

medvetande om detta. De försökte själva göra någonting, de försökte till och med evangelisera eller göra nånting bra och gott. Ibland står det så här i Bibeln: Jag sände icke dessa människor, de själva profeterade.

Om inte Guds välsignelse är över ett andligt verk kommer det aldrig att lyckas. Därför är det viktigt att alltid söka Guds vilja, att överlämna sig själv helt och hållet åt Honom. Som den gången då Jesaja sa: Här är jag, sänd mig! Han visste inte vad det skulle bli sedan. Han visste inte om hans liv skulle få ett tragiskt slut eller ej, han bara överlämnade sig i Guds tjänst.

Han frambar alltså sin kropp till ett levande heligt och Gud välbehagligt offer. Gud själv styrde denne man. Gud lät det ske som var Hans vilja och så var Jesaja skickliggjord.

Det finns människor som av naturen är väldigt blyga. De talar kanske tyst och långsamt, men när de talar om Gud sker en förändring, då kan man inte känna igen dem. Man kan se Jesus i dem. Så gör Herren. Han leder och förvandlar människan och Han ser till att Hans vilja sker.

Kristus sa en gång: När man drar er inför rätta eller inför myndigheter och maktthavare då ska ni inte göra er bekymmer vad ni ska säga, därför att Herren själv kommer att tala. Så går det till.

Vi har i Ryssland många vittnen, äldre bröder, som genomlevde kommunismens epok. De drogs inför rätta och inför statens mest framträdande personer. Gud gav dem styrka så att de kunde stå fasta i det läget. En av våra äldre bröder berättade för inte så länge sedan om en broder som blev rädd då han fruktade för det myndigheterna sa. Vid den tiden vägrade församlingen att gå in under så-

dana villkor att staten skulle ha kontroll och därför gick många bröder i fängelse. Men till den brodern sa myndigheterna: Antingen går du i fängelse eller också får du acceptera de här villkoren som innebär att staten har viss kontroll.

Den här brodern började vackla. Han gick hem och berättade för sin hustru om allt som hade hänt. Kvinnan började gråta och klaga och sa: Hur ska jag klara mig om du hamnar i fängelse? Hur ska det bli med våra barn osv.

Så brodern stod inte fast, han accepterade de villkor man framlade och lät registrera sin församling. Det hände ingenting särskilt, han blev kvar i sin tjänst och tjänade Gud, och församlingen stannade kvar hos honom.

Men när de som hade gått i fängelse blev frigivna, fick de höra om den här brodern att han hade blivit väldigt sjuk, så de for för att besöka honom. De mötte en tragisk syn: han låg i sitt hem, inlindad med våta dukar för att få ner febern och skrek högt, eftersom sjukdomen brann i honom. Han ropade och bad att de skulle be till Gud för honom, för han stod inte ut. Han insåg i det ögonblicket vilket stort misstag han hade gjort förut i livet.

Vad han hade gjort var att i stället för att låta Guds rike komma till välde i sitt liv hade han släppt den statliga kontrollen över sig. Det här är verkliga händelser som ägt rum i människors liv. Ibland tycks det som att det är sagor, man kan inte tänka sig att det här skulle kunna ske. Vi kan leva ungefär som vi vill och tycker, besöka möten ibland och tjäna Gud som vi tycker.

I Jakobs brev står det att med svartsjuk kärlek trängtar den ande som han har låtit taga sin boning i oss. Det är alltså inte bara kärlek i Anden, det heter "intill svartsjuka" på ryska. Gud accepterar

inte att vi dras åt något annat håll, det smärtar honom. Det är viktigt för oss att vara medvetna om det.

Josua sa en gång till Israels folk: "Välj idag vem ni vill tjäna, men jag och mitt hus vill tjäna Herren." Gud ledde honom, och han fick kraft från Gud.

Idag lever vi i den yttersta tiden. Guds ord går i fullbordan och den dag nalkas då vi alla måste stå inför Gud och göra räkenskap för våra gärningar, om vi gjort gott eller ont. Det är mycket allvarligt, ingen kommer undan detta. Man får se till att man inte bara slår dövsörat till. Kanske vi slår dövsörat till, men det här kommer ändå att ske.

När vi talar om att slutet nalkas är det många som skrattar åt oss och vi kallas sinnessjuka. Vi kallas fanatiker, och man säger att idag utvecklas ju vetenskapen. Samhällen visar sig vara välståndssamhällen. Kampen mot terrorismen trappas upp, men Guds ord talar om detta. När man får höra människor tala om fred och säkerhet då kommer plötsligt fördärv

Gud har inte förändrats på hela den tid som har förflutit sedan profeterna levde. Hans kraft har inte mattats av. Han kan verka i och genom oss som han verkade genom apostlarna. Ja, till och med ännu mer.

över dem. Så är det.

Vi är idag placerade som ljus att lysa i mörkret. Det ljus som är i oss måste faktiskt upplysa hela världen. Det vill säga: den nåd som vi har fått och som vi har tagit emot, den måste också komma över dem som är i vår omgivning. Jesus sa: "Ni är jordens salt, om saltet förlorar sin salta varmed kan man då giva det dess salta igen?"

Saltet är det som bevarar livsmedel så att de inte förstörs och ruttnar. Gud har placerat oss på denna jorden så att vi ska bevara delar av den från att ruttna. Men kan vi vara ett verksamt salt som bevarar jorden om vi inte kan bevara oss själva? Det går illa om vi inte ser till att vi har det här överflödet som vi har läst om tidigare.

Herren vill att vi ska ha liv och övernog. Det är inte svårt för honom att ge oss det, Gud har inte förändrats på hela den tid som har förflutit sen profeterna levde. Hans kraft har inte mattats av. Han kan verka i och genom oss på samma sätt som han verkade genom apostlarna. Ja, till

och med ännu mer. För den skull måste vi frambära våra kroppar, överlämna oss själva och säga: Herre, låt det ske med mig som du vill! Gud kräver inte att vi ska göra något mer än vi klarar av. Han ser till att vi inte blir frestade över vår förmåga. Om vi hamnar i svårigheter och prövningar, så är det sådana ting som vi klarar av och kan bära. Just så är det.

När jag förra året återvände hem härf från, hade jag verkligen problem. Jag visste inte vad jag skulle ta mig till om det inte var så att Guds ord fanns. Vid den tiden upplevde jag på ett särskilt sätt att Guds ord började leva i mitt hjärta. En del av Davids psalmer som jag tidigare hade läst blev levande för mig. Det var som att varje ord var skrivet just för mig. Då kunde jag också i umgänget med bröder och systrar kanske förmedla ord som var till tröst och hjälp.

Man ser då inte grandet i sin broders öga, man ser bara sin egen intighet. Jag insåg hur mycket jag behövde Gud. Utan honom finns inget liv till hundra procent. Men det här är omöjligt att förklara. När

vi blir uppfyllda av Guds nåd blir vi till en sådan glädje och välsignelse som också kommer andra till del. Pris ske Gud att han verkar i oss, pris ske Gud att han en gång kallade oss!

Vi måste ibland påminnas om det som står skrivet: Många är kallade men få är utvalda. Vi måste bli medvetna om att vi verkligen är utvalda – vilken stor heder Herren har visat oss! Det kunde ju vara så med oss också som det är med många andra, att Guds röst helt enkelt inte gör något intryck. Men det står att han har utvalt oss förrän världens grund blev lagd. Då kan vi, när vi hör Guds röst, uppfatta att det är Han som talar. Vilken stor kärlek som har bevisats oss. Pris ske Gud att han på ett sådant sätt har älskat oss.

Han utvalde oss och placerade oss i denna församling. Han har placerat oss i skaran som utgör hans brud. Vilken underbar dag när vi kan möta vår Herre; och vi vet att den dagen kommer snart. Pris ske Gud! ■

Pinsamt, QX!

Text: Paulus Eliasson

Dagen efter att "Stockholm Pride" - homosexuellas årliga "frigörelsevecka" i Stockholm börjat detta år, kunde man läsa i tidningen Metro att det genomförts en demonstration mot homosexuella och representanter för Pride visste att meddela att de ansvariga var nazister och Maranataförsamlingen.

Naturligtvis reagerade församlingen väldigt starkt emot denna sammanblandning av Maranata och nazister. Några från Maranataförsamlingen var aldrig i närheten av demonstrationen.

En enkel faktakoll visade istället att det var Nationaldemokrater som tillsammans med några kyrkliga som genomfört protesten.

En dementi infördes i Metro dagen efter, och andra tidningar hade varit kloka nog att inte publicera lösa uppgifter. Alla utom en.

QX, homo-, bi-, och transsexuellas största tidning, sa på sin webbplats att det var Maranata som tillsammans med nazister stod bakom demonstrationen.

Församlingen kontaktade QX för att få bort desinformation, och blev också lovade detta. Men det var inte med något större engagemang, eftersom det tog ytterligare en dag, och flera telefonsamtal och mail innan ändring skedde.

Vid en genomläsning av artiklar på QX:s hemsida finner man också att det alltid görs generaliseringar där kristna sammankopplas med nazister, och utmålas som hotbild mot homosexuella.

Några dagar senare genomförde Maranata en demonstration utanför Storkyrkan i Stockholm. Där var också en grupp från ett annat sammanhang med plakat. På ett av dessa plakat hade ett pinsamt stavfel smugit sig in, till stor glädje för kyrkbesökarna, innan det rättades till.

På QX:s hemsida kunde man dock dagen efter läsa hånfulla ord om att Maranata saknar språkkunskaper, och sålunda gjordes Maranata än en gång ansvariga för något de inte gjort. Då denna artikel skrivs har ingen dementi införts, trots upprepade mail-kontakter.

Det avslöjande ligger på två plan: Dels försöken att misstänkliggöra kristna genom att sammanblanda dem med nazister. Dels den totala bristen på behov av källkritik och faktakoll. Man kan väldigt enkelt gå fram till demonstranter och fråga: "Varifrån kommer ni?" Ett stavfel kan rättas till, men QX visar inte prov på ens grundläggande journalistisk etik. Pinsamt! ■

Från Maranata-demonstrationen, utanför Storkyrkan. Inget stavfel på det plakatet...

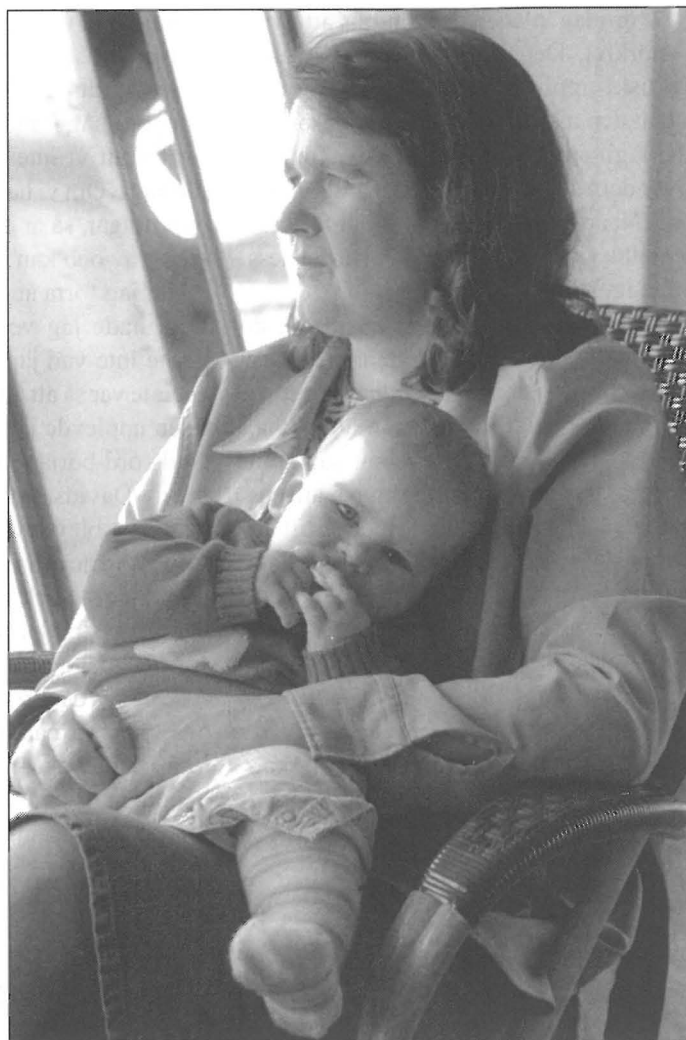
Radiointervju med Susanne Eliasson

I protest mot tids- andan

Så kan man faktiskt uttrycka Susannes livsstil. Hon och hennes man Mikael har själva fostrat och undervisat sina barn. Allt i församlingens mitt och med perspektivet att göra barnen till Gudsmänniskor.

Med anledning av Susannes 40-årsdag gjorde STINA FRIDOLFSSON för radio Maranatas räkning en intervju med henne.

Läs om en "vanlig" kvinna som tillsammans med sin familj är en protest mot samhällets och omgivningens materialistiska livssyn.

-Jag är uppväxt i ett troende hem där det var en naturlig del med kvällsbon. Mamma var nog väldigt noga med det och jag var nog inte mer än fem år när jag tog emot Jesus, och andedöpt och döpt det blev jag också i tidiga år.

Du har verkligen hållit fast vid Jesus, eller har han hållit fast dig kanske?

-Det är nog han som har hållit fast mig.

Du var väldigt ung när du kom till församlingen här i Stockholm. Du kom från Gävle-Sandviken, men du flyttade in i vår storfamiljs-gemenskap här i Stockholm och jag minns lilla Susanne. Du arbetade i församlingens

servering och hjälpte till på Gamla Bro som församlingen hade då.

-Jag var inte mer än femton år när jag kom med, och jag var i en väldig kris när jag fick den här möjligheten att komma till Stockholm och vara med.

-Det var väl inte en så allvarlig kris men jag tyckte att saker och ting var väldigt jobbiga. När jag kom till Stockholm fick jag uppleva en sådan förvandling och blev löst ifrån människo-fruktan framförallt och jag upplevde att det fanns människor som tyckte om mig. Det var faktiskt något väldigt nytt för mig.

-Vi hade ju storfamiljen då som gjorde det möjligt att ta

emot en så ung flicka och att det fanns människor som tog sig an mig och det är jag väldigt glad för idag.

Du gifte dig ung. Ni träffades i församlingen, du och Mikael, gifte er och sen kom ju de åtta barnen tripp, trapp, trull. Hur har du upplevt detta, att få barn så tätt och så många? Det är inte så många som accepterar att ta emot så många barn?

-Jag brukar faktiskt säga att det är en liten insättning och en mycket hög utdelning på barnen. Det kan jag nog säga eftersom jag idag både har små barn och stora barn. Äldste sonen Paulus är ju 22 år.

-Jag tycker nog att det ger väldigt mycket att få ha dessa barn. Visst kan det vara väldigt kämpigt när barnen är

små, man känner att man blir så fastlåst, man får ingenting gjort, utan man sitter med sina barn och...

Ingenting får gjort...?

-Ja, det känns onekligen så när man sitter med en ilsken ettåring i knä och ska passa hela dagarna. Men jag har tänkt så att det ligger något av frälsning i det

Det står ju faktiskt i bibeln att kvinnan blir frälst genom barnafödande. Det har ju jag som är ogift och inte har barn alls fått fundera över mer än en gång. Det har sin andliga betydelse också, men du har upplevt det rent fysiskt?

-Oja, visst finns det frälsning. Jag tror att hemligheten i frälsningen är att man kan ingenting göra för att bli frälst.

-Vi tror många gånger att vi ska ta oss i skjortkragen och göra så mycket, men det är faktiskt nåd. Bara nåd att få ta emot denna gåva frälsningen. Det är på samma sätt när man har barn. Många gånger upplever man det här tillintetgörandet – jag gör ju ingenting. Men just i att få göra ingenting lär man sig också väldigt mycket.

Du säger Susanne: att få göra ingenting. Då är det nästan som man anar den fruktansvärda tidsandan som pressar sig på en och vill förtrycka en med att det ska inte vara något värt att ta hand om hem och barn.

-Visst är det så man upplever. Man lever ju i världen och man upplever ju också att man förväntas vara en producent i samhället och ta hand om sina små barn. Man ska ha aktiviteter för de små bebisarna från och med ett par månaders ålder. Redan från ettårsåldern menar man att de ska in på dagis och då ska man ha en plan för hur barnen ska utvecklas och vad som ska hända under de olika åldrarna som de ska hänga med i. Som en skolplan. Jag kommer inte riktigt ihåg orden här i hastigheten.

Men du har ju haft hemundervisning med dina barn. Du och Mikael tillsammans har ju deltagit mycket aktivt i församlingens hemundervisning. Hur har det gått att hinna med allt detta, du hjälper ju till i församlingen med matlagning också.

-Mat måste man ju laga för att kunna äta. Vi har församlingen och där finns det ju möjlighet att hjälpas åt. Jag tror inte att vi hade klarat oss utan församlingen, det kan jag med säkerhet säga att vi inte hade gjort. Men då får man faktiskt göra sin del. Om jag kan laga mat för att frigöra någon annan, då gör jag det.

-När det gäller skolarbetet så har det ju lagts på oss föräldrar, men med hjälp av andra i församlingen. Speciellt när barnen kommer upp i högstadiet kan de i församlingen som har kunskaper i de olika ämnena vara med, så vi hjälps åt med de olika sidorna.

Det är ett utbyte av tjänster?

-Ett utbyte av tjänster. Och sedan, när en del av barnen har börjat på gymnasiet, visar det sig att de många gånger har bättre kunskaper än andra

kan fortfarande inga färger och han kan fortfarande inte räkna. Men jag ser ju att han hänger med på så många andra sätt och jag vet att inom något år kommer han att kunna läsa. Eftersom jag har erfarenhet av så många barn oroas jag inte på samma sätt för att de inte ska hänga med, bara för att det inte stämmer just i den här åldern.

Du skulle ju kunna använda hela resten av programmet och presentera i tur och ordning hela barnaskaran,

– Vi tror många gånger att vi ska ta oss i skjortkragen och göra så mycket, men det är faktiskt nåd. Bara nåd att få ta emot denna gåva frälsningen. Det är på samma sätt när man har barn...

i samhällskunskap och historia, ja i övriga ämnen också, som vi har haft mycket bra lärare i.

Du sa förut att det ska vara en skolplan ända sen de är pyttesmå och det ska vara planering för deras liv. Det var nånting av ett ifrågasättande i det du sa där nyss. Jag vill gärna att du säger något mera om det, att du tydligen tycker det är en press från samhällets sida att barnen ska in i aktiviteter.

-Ja, det tycker jag. Min åsikt är att barn behöver leka. De behöver leka länge och få vara sig själva och få utvecklas i den takt som det passar dem.

Det ser ju jag i min lilla fyraårige pojke, en mycket charmig sådan, men han

men det ska vi inte göra. **Du har alltså fått åtta barn tillsammans med din man och alla är välskapta och har utvecklats med på normalt sätt.**

-En mor ska nog vara stolt över sina barn och det är jag, annars tror jag det vore onaturligt. Så visst har jag fina barn, det måste jag få säga att jag tycker. Och det är nog det mest naturliga att man måste faktiskt få vara stolt över sina barn.

Du säger att man känner pressen från samhället, man ska vara ute och vara produktiv, men hur många andra kvinnor kan säga att de varit med och berikat tillvaron med åtta välar-tade barn.

-Många gånger tror jag tråkigt nog att många kvinnor

blir väldigt fastlåsta av samhällets mönster. Det är också väldigt svårt att vara hemma idag för många av sociala skäl. Det finns inga mammor hemma som är ute på gården med sina barn, utan man är så illa tvungen att ta dem till dagis och komma själv till arbetet för att kunna få vara tillsammans med andra vuxna människor.

-Det är ju på samma sätt att man inte klarar sig ekonomiskt också för det är höga lån och amorteringar. Utgiftsbiten är stor. Jag skulle inte på något sätt vilja klandra någon för att man inte klarar av att leva upp till samma liv som jag lever, utan det är ju församlingen som har möjliggjort det.

Det var ju så att du på ett tidigt stadium gjorde ett livsval som har gjort det möjligt att sedan fortsätta utvecklas tillsammans med syskonen på detta vis.

-Ja, visst är det så; och det är man ju glad för.

Nu fyllde du nyligen 40 år och ville fira på ett speciellt sätt. Det måste du berätta om.

-Vi satt hemma och pratade jag och min man. Mikael fyllde 40 år för två år sen. Då funderade vi över vad han skulle göra, hur vi skulle ha festen och liknande. Men, sa jag, kan vi inte ordna med en fest och så säger vi att vi vill ha en insamling till missionen i Dominikanska Republiken. "Ja," sa han "då känns det meningsfullt".

-Det gjorde vi också för två år sen och det blev ett väldigt gensvar. Vi fick in medel till missionen till Dominikanska Republiken, där församlingen nu haft ett arbete sen mer än 20 år tillbaka.

-Så skulle jag fylla 40 år nu och då sa vi att då gör vi samma sak. Behoven ute i Dominikanska Republiken

är ju ännu större idag än vad det var för två år sen.

-Min önskan med den här gåvan är i första hand att det ska gå till naturkatastrofs-områden som finns därnere. Under den här festen berättade Berno direkt från Dominikanska Republiken, via telefon och en högtalare som vi ställde ut på gården, om arbetet; hur de hade varit iväg till de svårast drabbade områdena. De hade köpt ris, tvål... Vad var det mer?

Bönor och det mest elementära; olja och basvarorna till matlagningen och mjölkpulver.

-Så det är väl i första hand dit jag har tänkt att de här pengarna ska gå. Men där behovet är störst. Jag har ju fullt förtroende för de syskon som är där.

Men det vet jag ju att både du och Mikael och familjen har varit väldigt ivriga när det gäller just missionsarbete både här och där. Paulus, er äldste son, och sen också andre sonen Tomas har ju varit ute i Dominikanska Republiken och hjälpt till både praktiskt och med förkunnselse.

Mikael har varit där en vända men han har också varit på besök i Tanzania hos vår broder Nixon och jag vet hur ni tillsammans verkligen prioriterar att kunna hjälpa till i missionsarbetet. Det ligger på hjärtat?

-Det är klart. Och, jag menar, det tror jag också: "Sänd ditt bröd över vattnet, i tidens längd får du det tillbaka". Det är verklig glädje att kunna vara med och hjälpa till.

Jag blir så rörd här när du citerar just det där bibelordet "Sänd ditt bröd över vattnet, i tidens längd får du det tillbaka". Du upplever sanningen och verkligheten i just detta ?

-Ja därför att jag tror att den sociala och den ekonomiska trygghet vi har i det här landet idag, den är inte en solid grund att stå på. Politikerna talar så gärna om att vi ska bevara vår höga levnadsstandard och då frågar man: Värde i livet då?

-Det finns ju faktiskt ett livsvärde som vi var och en har. Jag tycker att när vi har människor som lider, vi kan ju bara ta Estland, Lettland Litauen och nere i Ryssland. Det är inte säskilt många mil vi behöver åka för att se verklig nöd.

Jag tror att vi alla var och

en; alla människor, vi behöver hjälpa varandra. Man behöver inte vara särskilt kristen heller för att känna den här nöden för människor.

Det ger väl livet en helt annan kvalitet när man känner att man betyder något för en annan och känner att man kan vara med och dela av vad man fått.

-Precis, det är det som ger något.

Nu, Susanne har vi inte så väldigt många minuter kvar. Vill du säga något speciellt som hälsning till lyssnarna till slut?

-Jag får uppmana var och en att vill du själv vara med i det här missionsarbetet och ge har vi faktiskt ett postgironummer som Stina kan informera om! ■

Susanne med make och alla barn samlade vid 40-årskalaset, där det samlades in pengar till arbetet i Dominikanska Republiken.

Stina informerar...

Vill du vara med och hjälpa till i missionsarbetet i Dominikanska Republiken? Just nu förbereder Berno Vidén tillsammans med sin familj för att resa ner till landet för en längre period. Aktuellt arbete är bland annat att utveckla en skola i ett av huvudstadens fattigaste områden.

Förutom detta är det barnmöten, fängelsearbete, evangelisation, humanitärt biståndsarbete m.m.

Vi behöver din hjälp, först och främst i förbön, men också i offer. Inga pengar fastnar i stora biståndsapparater, utan går direkt till de behövande. Det är därför vi med frimodighet vädjar till dig att vara med i denna del av arbetet.

P.g. till Maranataförsamlingen i Stockholm:

44 10 05-6

Märk talongen "Missionen i Dominikanska Republiken"

KAMP men seger!

Paulus Eliasson rapporterar och refererar
från Sommarkonferensen 2004

-Ta ner tältet!

Uppmaningen som nådde församlingen var inte en anmodan till att riva tältet som med stor entusiasm rests på parkeringen bakom Bällsta MissionsCenter några dagar tidigare, utan en appell från **Tage Nilsson** att vi i våra liv måste se till att ett uppbrott görs, så att vi kan komma vidare. (Du kan läsa hela appellen på baksidan)

Broder Nilsson undervisade också under flera möten om Jesu tillkommelse utifrån Jesu ord att såsom Noas och Lots dagar var, så skall det vara vid människosonens tillkommelse.

Och efter att vi nu under några somardagar fått förmånen att samlas omkring Guds ord, så konstaterar vi att just beredskap, tjänstvillighet och uppbrott varit det genomgående temat för årets sommarkonferens, som också mottot sa: "Ett berett folk åt Herren".

Hans Lindelöw, som inledde förkunnelser under veckan, talade i flera möten om de fyra sista kungarna i Juda rike, innan den babylonska fångenskapen.

Dessa fyra har sin motsvarighet i vår tid, vad gäller andliga auktoriteter som borde vara i tjänst, borde vara väktare på muren - men som istället blir medel till avfall.

Men det finns också en församlingens motbild, ett folk som i evangelierna får sig presenterat en fyrfaldig bild av Kristus, till upprättelse och mobilisering.

Sommarkonferensen är också ett stort tillfälle att få vässa argument och få vägledning från ordet i dagsaktuella händelser. Sista lördagen blev en temadag, då **Berno Vidén**, **Stina Fridolfsson**

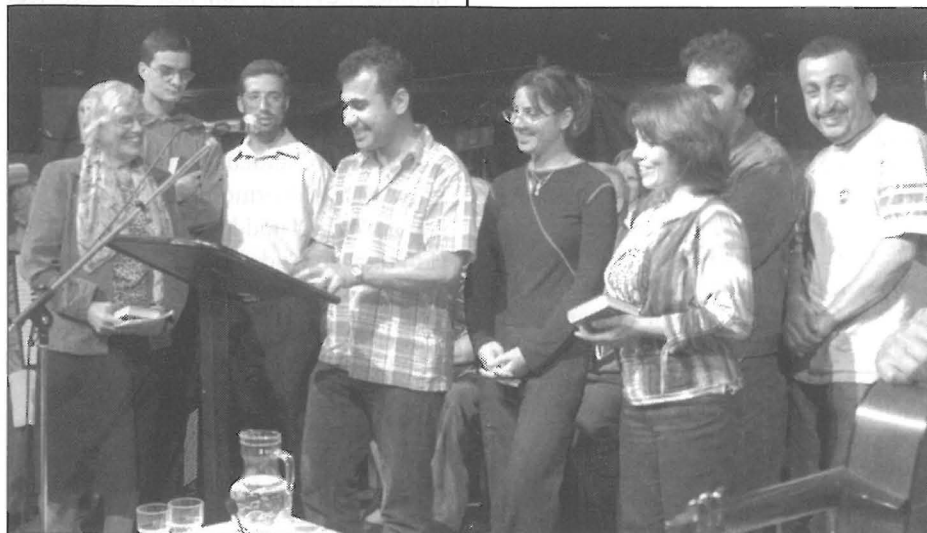
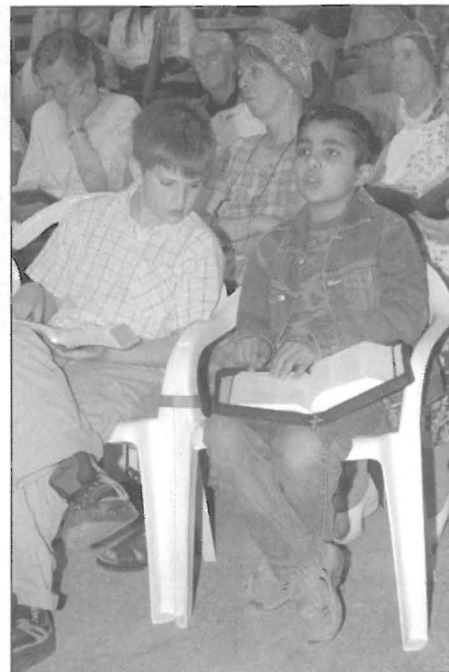
Forts. sid 27

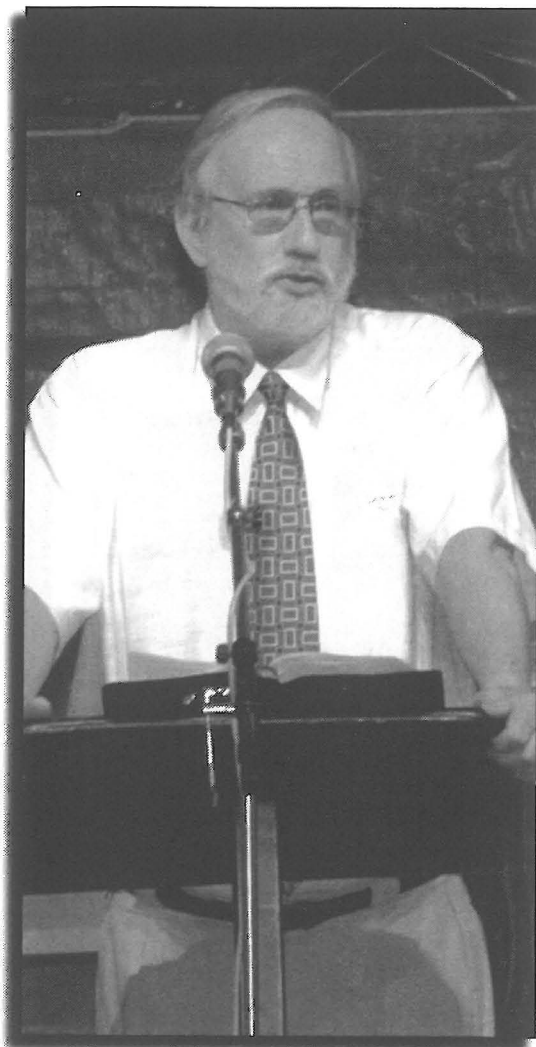
Ovan: Samuel och Rami följer med i biblarna.

Mitten: Ann-Marie Roos kom tillsammans med sin make Ronnie och sina barn, och delade med sig av sin sångarglädje.

Nedan t.v.: En grupp frälsta kurder delade gemenskapen under veckan. Här läser de Joh 3:16 på persiska.

Nedan t.h. Sista mötet avslutades med jubel, sång och bön som aldrig ville sluta. barn och äldre gick med i segermarchen runt i tältet.

Följ mig!

Predikan av Jan-Egil Hafsahl i Rinkeby

Lewi satt vid tullhuset – det jobb han accepterat som ockupationsmaktens hantlangare – när Jesus riktade kallelsen till honom.

Vid Jesu ord reser han sig snabbt och beslutsamt, lämnar sin tjänst och följer Jesus. Något mera kontroversiellt val av lärjunge kunde Jesus knappast ha gjort – en publikan, ustött och utanför den judiska gemenskapen...

Än en gång gick Jesus längs sjön. Allt folket kom till honom, och han undervisade dem. När han gick vidare fick han se Levi, Alfeus son, sitta vid tullhuset, och han sade till honom: "Följ mig!" Och Levi steg upp och följde honom.

När Jesus sedan låg till bords i hans hus, var det många publikaner och syndare som låg till bords tillsammans med honom och hans lärjungar. Många av dem följde honom. De skriftlärda bland fariseerna fick se att han åt tillsammans med publikaner och syndare, och de frågade hans lärjungar: "Varför äter han med publikaner och syndare?" Jesus hörde det och sade till dem: "Det är inte de friska som behöver läkare

utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare." Johannes lärjungar och fariseerna fastade. Då kom man och frågade Jesus: "Varför fastar Johannes lärjungar och fariseernas, men inte dina lärjungar?" Jesus svarade: "Inte kan väl bröllopgästerna fasta medan brudgummen är hos dem? Så länge brudgummen är hos dem kan de inte fasta. Men det skall komma dagar när brudgummen tas ifrån dem, och då, på den dagen, kommer de att fasta. Ingen syr fast en lapp av okrympt tyg på en gammal mantel. Då skulle det nya tyget riva bort ännu mer från den gamla manteln och revan bli värre. Ingen håller nytt vin i gamla skinnsäckar. Om man gjorde så, skulle vinet spränga säckarna och både vinet och säckarna förstöras. Nej, nytt vin håller man i nya säckar." En sabbat gick Jesus genom ett sädesfält, och hans lärjungar började rycka av ax där de gick. Då sade fariseerna till honom: "Varför gör de sådant på sabbaten som inte är tillåtet?" Han svarade: "Har ni aldrig läst vad David gjorde, när han och hans följeslagare var hungriga och inte hade något att äta: hur han gick in i Guds hus, då Abjatar var överstepräst, och åt skådebröden, som endast prästerna fick äta, och hur han även gav till dem som var med honom?" Och

Jesus sade till dem: "Sabbaten blev gjord för människan och inte människan för sabbaten. Så är Människosonen Herre också över sabbaten." (Mark. 2:13-28)

Levi kallelse är egentligen kolossalt intressant. Den finns med i två av evangelierna, nämligen i Markus andra kapitel och i Lukas femte kapitel, där han kallas Levi, Alfeus' son.

Jag förmodar att Alfeus hittade på namnet Levi när han fick sin son. Det betyder egentligen "bihang", eller något som kommer häfter. Men när vi möter honom i apostlakatalogerna som finns med i alla evangelierna, då kallas han för Matteus, och Matteus betyder Guds, eller Jahves gåva. Förmodligen fick han det namnet då han trädde in i apostlaämbetet. Han blev en Guds gåva. Han är den som har skrivit Matteus evangelium. Annars hör vi inte mycket om honom, men vi vet att han fanns med på övre salen i väntan på Anden som Herren hade lovat.

Matteus var tullare, på latin heter det "publikanos" och det namnet används i vår svenska bibel när det talas om publikanen Levi.

Låt oss göra en historisk ram omkring vad som hände. Jesus bodde i Kaper-naum. Efter att han lämnat Nasaret, flyttade han upp till Kellhum eller Ka-pernaum som vi brukar säga. Det blev utgångspunkt för hela hans missions-verksamhet i Galiléen, alltså Sebulons och Naftalis område; i hedningarnas Galiléen. I den här ofta sekulariserade eller hellenistiska miljön, öppnade Je-sus sin missionsverksamhet. Han kom till Kapernaum på nordvästbanken av den Galileiska sjön, eller Gennesarets sjö eller Tiberias sjö eller Kinneret eller vad vi vill kalla den. Bibeln har många namn på denna sjö.

Ungefär tre kilometer sydväst om Ka-pernaum ligger Tagiba-källan eller Sju-källan. På Gennesaretslätten fanns ett bevattningssystem med olika broar som den som färdades fram där måste gå över för att komma från en ort till en annan. Här fanns utgångspunkten för publika-nen Levi, därför att romarna som hade herradömet över den här delen av jorden upprättade olika tullhus för att där taga ut avgifter av befolkningen. Dels var det ju så att Kapernaum var en exportcentral för fisket i Gennesaretsjön och följaktli-gen upprättade man där tullstationer för att suga ut ekonomisk vinst av handeln i området. Oftast blev de här tullstatio-nera utarrenderade till lokala judar som

tog anställning hos romarna. De var inte avlönade, utan levde av provisionen de kunde dra in på det här tullstället. Fick man in litet utöver det vanliga, så gick det mest till tulltjänstemännens fickor.

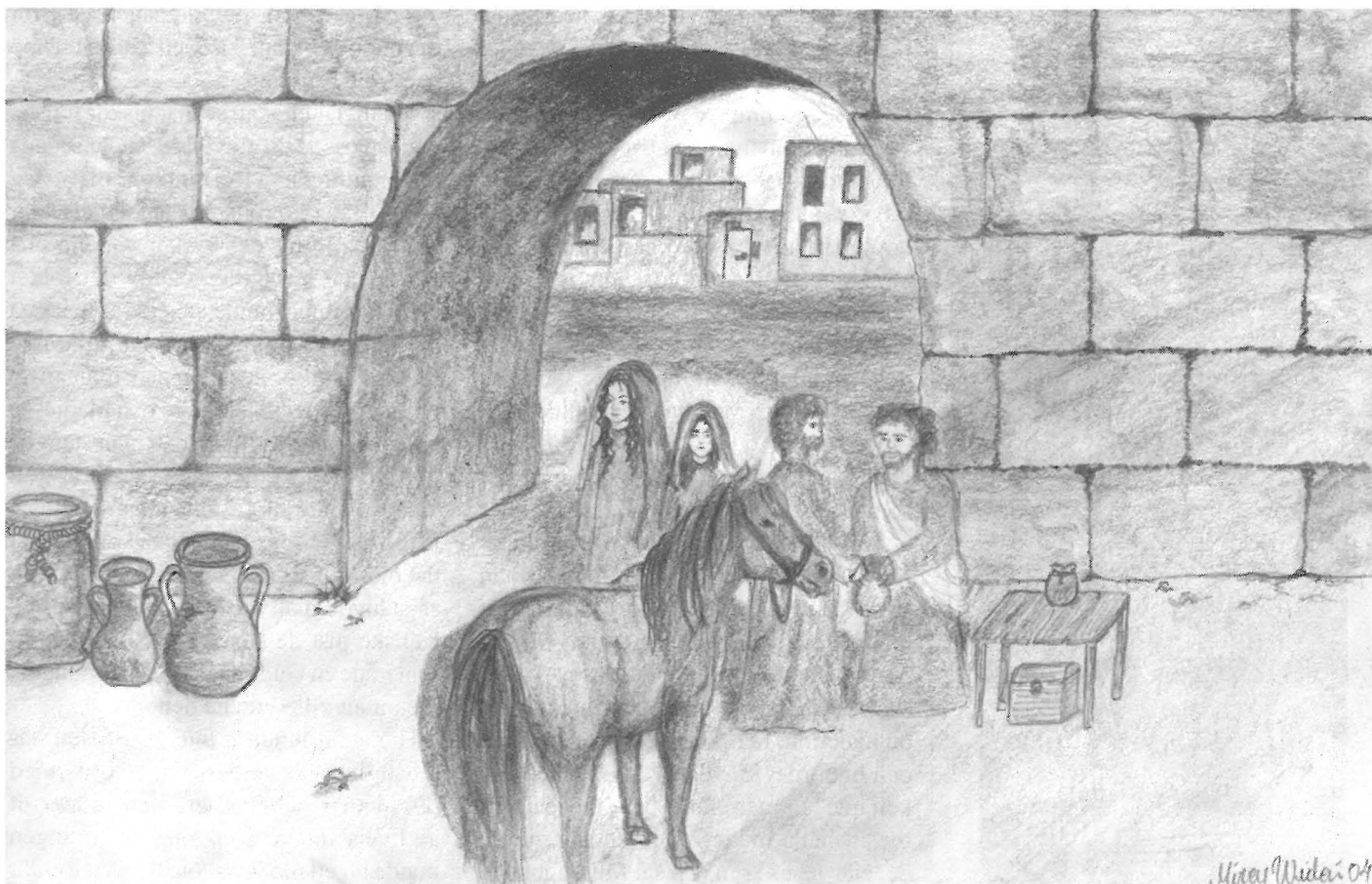
Tullarna, publikanerna, blev sedda som dåtidens "capos". Jag förmodar du hört ordet i förbindelse med andra världskri-get, då judar för att komma undan gav sig själva i nazisternas tjänst som angivare och åklagare – det var capos. Jag kan inte finna något annat än att Levi var en dåtidens capos i Israel, och man kunde fråga sig: vad kunde det innebära för en jude att vara en tullare? Rätt mycket. För det första kunde han aldrig vara med-domare i någon rättegång och han fick aldrig heller ställa upp som vittne i någon rättegång. De rättsinniga judarna ansåg att dessa publikaner var totalt opålitliga. Ännu värre: fastän de var judar så blev de här människorna helt enkelt uteslutna ur synagogan. Ingen publikan hade till-träde till den judiska församlingen. Han var på grund av sin capos-ställning ute-sluten från de heligas samfund. Det här resulterade förstås i att i sitt sociala liv, var de strängt taget räknade som döda eller förlorade. De var överlöpere, de var capos, de var ohederliga människor och inte värda att lyssna till. De var räknade som spetälska i samhället. De var utanför.

Den här dagen kom Jesus till Levis tullbod och sa: Levi, Alfeus son, kom och följ mig! Jesus kunde inte ha gjort ett mera kontroversiellt val av följesla-gare. Det må vara hänt att han tog ut fiskare eller något annat enkelt folk i lärjungaskaran, men då han ställde upp vid tullhuset och sa till Levi, Alfeus son: "kom och följ mig", då hade han egent-ligen förklarat krig.

Vi läser att Jesus låg till bords i hans hus. I Lukas evangelium får vi veta att Levi gjorde ett gigantiskt gästabud för Jesus. Han hade blivit kallad av Jesus, han hade sagt ja till kallelsen, han läm-nade sitt tullhus och följde med Jesus. Nu ställde han till en fest i sitt hem.

Här fanns en människa som var to-talt utanför, socialt missanpassad i det judiska samhället och vem kan tänkas komma till en fest hos honom? Givetvis fanns andra som levde på samma nivå, och därför kom till den här festen. Tul-lare och även syndare, som var begrep-pet för mandråpare, prostituerade och andra människor som var utanför. Nu hade de party hemma hos Levi. Mitt i den här gemenskapen kom Jesus in i Levis hus och satte sig till bords med tul-lare, syndare, publikaner och människor som var utstötta, och han tycktes trivas ibland dem.

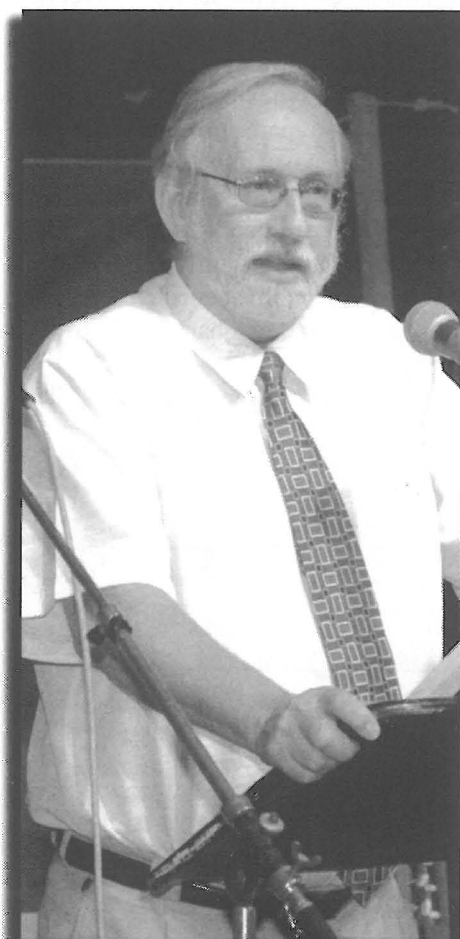
Detta är bakgrunden till det Jesus talar

i det här sammanhanget. Han säger: "Det är inte friska som behöver läkare, utan de sjuka." Jesus talar om att de här människorna förstod, när de var i Jesu närhet, att det fanns något i deras liv som inte stod rätt till.

Det fanns en annan tulltjänsteman som en dag mötte Jesus, och han slogs omedelbart i sitt samvete: "Har jag tagit för mycket av någon, så vill jag ge mångdubbelt igen". Det var Sackeus. Jesus kom och han var läkaren som gjorde hembesök hos patienterna. I Jesu närhet förstår man att man är i behov av hjälp, och Jesus, hjälparen är där.

Nu ställde Jesus upp en metafor: Man fyller nytt vin i nya skinnsäckar, annars är katastrofen ett faktum. Han ställde den legalistiska judiska religionen som motpol till sin egen lära, sitt vittnesbörd

Då Jesus ställde upp vid tullhuset och sa till Levi, Alfeus son: "Kom och följ mig", då hade han egentligen förklarat krig.

och liv. Jesus säger: det jag representerar är nytt vin. Och så frågar han: finns det skinnsäckar som är redo att ta emot det? Eller finns bara gamla skinnsäckar som har blivit så hårda, så stela, så litet elastiska och följsamma att de helt enkelt inte kan rymma det nya som Jesus representerar. Han kom med något radikalt annorlunda än all judaistisk religion. Han presenterade själva livet och sa: Jag är annorlunda mot allt ni tidigare mött i all legalistisk religion. Jag kommer inte bara med kraven, utan jag representerar också kraften i era liv; jag är livet.

Bibeln talar om en förändring på det inre planet som tar sig yttre uttryck. Romarbrevet 8:29 talar om att vi ska formas till likhet med Jesu bild. Det handlar om en andlig process i en människas liv, då vi formas och likbildas med Jesus. Paulus säger i 2 Kor 3:18: "Vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herren, Anden."

Det var en kvinna som kom från Amerika. Hon berättade: "Det var så många som inte hade sett mig på länge och de hälsade mig välkommen och sa: du är dig precis likadan som förr." Så grät hon och sa: "Jag vill inte vara likadan som förr, jag vill att människor ska säga: O, vad lik Jesus du har blivit, du måste ha upplevt något speciellt! Jag orkar inte, jag vill inte vara densamma som förr, jag önskar att omformas i gemenskapen med Jesus, för att likbildas med honom."

Syskon, det är det det handlar om, att du och jag kommer in i den processen. Jesus talar om nytt vin i nya skinnsäckar. Frågan är: har vi blivit så hårda, har vi blivit så stela, har vi fått vår form där vi upplever att vi är färdiga och det finns ingenting som går att förändra i vår inre människa, eller i vår gemenskap.

Jesus talar om sitt eget ord, sig själv och han talar om att förändras, likbildas till gemenskap med hans egen bild.

I texten vi läst handlar det om människor som kommer till Jesus och längtar efter att få vara med om en omformningsprocess där man inte förblir som man varit förut, utan har en inre längtan i sitt hjärta: Herre, jag vill förvandlas till likhet med dig!

Dessa människor var inte rituellt rena, de hade inte helt klart för sig vad lagen och budordet krävde. De visste helt enkelt inte hur man skulle bete sig och göra för att hålla måttet. Men en sak gjorde de: När Jesus kom och sa: följ mig, reste

de sig och sa: ja Jesus, jag vill följa dig! Det är själva poängen i Levis kallelse, när han står upp och utan förbehåll säger: Jesus, får jag lov att vara tillsammans med dig?

Ibland har jag en känsla av att vi tittar på syndare och tycker att de representerar fienden, och så förstår vi inte att syndare, människor i samhället som är illa medfarna, de är fiendens fångar. Evangeliets uppgift är att släppa loss fångar och frigöra de bundna.

Ska vi få någon chans att bli människofiskare för Herren, då måste vi fråga oss var det är fisken rör sig och gå dit. Inte för att likbildas med strömmen, men för att fånga fiskar för den eviga världen. Vi ska bli människofiskare.

Jag tycker ibland att vi har en religion som mest liknar ett kaninbo, varifrån vi en och annan gång tittar upp ur hålan och säger: o, vad illa det är med världen, och så kravlar vi trötta ner igen till våra säkra gömmen.

Syskon, kom ut ifrån hålorna, ifrån de berghålor ni byggt, kom ned till Gideon som står ensam på marken och tröskar kornet! Gå ut i strömmen där fiskarna rör sig! Gå med ett evangelium till omvändelse och frälsning!

Jesus stod framför Levi och sa: Levi, kom och följ mig, jag är läkaren som du behöver, jag har hälsan du längtar efter, jag representerar helbräddagörelsen för din andliga människa. Och Levi stod upp och följde Jesus.

Vi längtar efter att se människor frälsta, men låt oss se till att vi inte skapar sådana läglar att det nya livet inte får plats. Jag minns från min frälsningsupplevelse hur många samfund och kyrkor stängde sina dörrar och inte ville veta av det folket som såg annorlunda ut med sitt långa hår eller vad det nu var. Man ville inte ha dem i kyrkorna och så gick man miste om så mycken välsignelse och glädje, så mycket nyfött liv, därför att man stängde dörren. Man sa: det gamla vinet är gott – vi vill inte ha de här människorna i bland oss. De passade helt enkelt inte in i det mönster som församlingen hade, och så stängde man ute själva välsignelsen. Kanske just de här människorna representerade en Guds gåva till församlingen, men man ville inte ha den.

Hur annorlunda är inte Jesus! Han står vid tullhuset, han sitter till bords med publikaner och syndare och bjuder ut av livets vatten. Tänk om församlingen kunde bli ett moderssköte för nytt liv, där

vi inte likbildas med världen, utan där vi får bli en förlossningssal för Guds gåvor. Barn är en Herrens gåva.

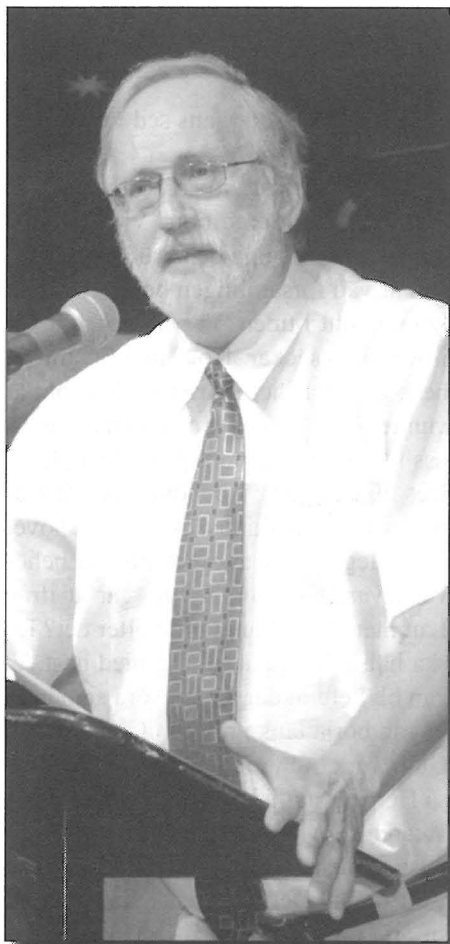
Man kom till Jesus och sa: Jesus, vi har nog sett att dina lärjungar inte fastar. Både Johannes' och fariséernas lärjungar fastar, men dina lärjungar fastar inte. Varför?

I Gamla Testamentet var det påbjudet fasta en dag om året. I 3 Mos 16 kan vi läsa om det. Och nu tycker jag mig höra: ska vi inte fasta längre? Ska vi inte avskilja oss? Underbara segrar har vunnits för Guds rike genom människor som gått in i bön och fasta. Men det här handlar inte om detta, vi måste se i det gamla vinets ljus. Man säger: varför fastar inte dina lärjungar? De borde ha vetat att den enda dagen som i toran var påbjudet fasta, var den stora försoningsdagen. Vi läser: "Detta skall för er vara en evig stadga: I sjunde månaden, på tionde dagen i månaden, skall ni fasta" (3 Mos 16: 29). Då var det påbjudet att juden skulle fasta. Då skulle inte människan arbeta, då var det Gud som arbetade. Det handlar om försoningsdagen. En dag om året.

Se vad religionen hade gjort när Jesus nu trädde fram. En god farisé skulle också hålla varje del av den muntliga traditionen, det var nödvändigt. Så förvandlade och förvanskade man det som i bibeln handlade om en andlig princip, försoningsdagen, så att en vanlig, normal farisé nu fastade två gånger i veckan. Det var måndag och torsdag. Torsdag var också den stora marknadsdagen då alla människor var ute och handlade. Då fastade man. De som fastade vandrade genom Kapernaums gator där de kastade aska upp i luften, så alla människor såg att detta verkligen var heligt folk. Man såg och hörde dem med sina verop och klagan, och förstod omedelbart att här var de som tog religionen på allvar.

När Jesus kom vände han tvärt upp och ned på hela deras religion och föreställningsvärld. Han talade om fasta på ett helt annorlunda sätt. Jesus korrigerade deras religion och sa: "När ni fastar, se inte så dystra ut som hycklarna. De vanställer sina ansikten för att visa människor att de fastar. Amen säger jag er: De har fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte, så att människor inte ser att du fastar, utan endast din Fader som är i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig." (Matt 6:16-18)

Jesus vänder upp och ned på hela den

Det finns helbrägdagörelse i att göra Guds vilja. De finns hebrägdagörelse i missionen, det finns helbrägdagörelse i evangelisationen.

legalistiska judendomen och presenterar något alldeles nytt: det är nytt vin i nya läglar. Det handlar inte i första hand om paragrafer, det handlar inte om lagar, om nymåne, om sabbat; det handlar om liv och övernog av liv. Jesus kom inte till oss med en kokbok full av recept och så fattas alla ingredienser att göra maten med. Han kommer till oss och säger: jag är det bröd som har kommit ned från himmelen för att ge världen liv. Han är brödet! Vi behöver inte recepten, vi behöver livet och vi behöver övernog av liv.

Bibeln talar om fasta i Jesaja 58:

-Skulle detta vara en sådan fasta som jag vill ha, en dag då människan ödmjucar sig? Att man hänger med huvudet som ett sävstrå och sätter sig i säcktyg och aska, vill du kalla det att hålla fasta och en dag till HERRENS välbehag?

Nej, detta är den fasta jag vill ha: Lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok, ja, dela ditt bröd åt den hungrige skaffa de fattiga och hemlösa en boning, kläd den nakne var du än ser honom och drag dig inte undan för den som är ditt kött och blod. (Jes. 58:5-8)

Detta är den fasta som behagar mig, säger Herren. Den vers som följer säger så här: "Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast". Det är helbrägdagörelse i att göra Guds vilja. Kom in i den plats och den plan som Gud vill ha dig, och du ska få se att det finns helbrägdagörelse i att göra Guds vilja. Det finns helbrägdagörelse i missionen, det finns helbrägdagörelse i evangelisationen. Då skall helbrägdagörelse och helande komma till dig. Skulle din fysiska kropp inte må så väl, ska du veta att din ande mår alldeles utmärkt. Det är hälsa för den invärtes människan att leva i Guds vilja.

Nu kommer han igen och vänder upp och ner på vår föreställningsvärld: "Detta är den fasta som behagar mig, säger Herren..." Och så talar han om en levande mission och en levande evangelisationsförsamling. Det är detta Gud vill ha oss in i; detta är den fasta som behagar Herren. Han bjuder tullare, syndare, publikaner och säger: Kom och följ mig, ty jag är läkaren. Ska vi alls fasta? Jag tar inte upp den frågan, men Jesus svarar med att påminna om bröllopsfirande och så säger han: Kan väl bröllopsgästerna fasta medan brudgummen fortfarande finns hos dem? Men den tid kommer, säger han, då brudgummen ska tas bort. Då ska ni fasta.

Det är tid för oss att fasta emot världen, att fasta emot det system och den makt som världen representerar och emot de ting som finns i världen. Låt oss avskilja oss för Jesus, gå in i den tjänst som Gud har talat om. Det är hälsobringande för hela församlingen.

Gå in i den rätta fastan, att lossa orättfärdiga bojor, att lösa okets band, att släppa de förtryckta fria, att bryta sönder alla ok, att dela ditt bröd med de hungriga, skaffa de fattiga och hemlösa en boning, klä den nakne, ty detta är den fasta som behagar Herren. Då ska ditt helande visa sig med hast.

Hemma i Norge finns en syster som heter Jorunn Hamre. Hon åkte ut som ung på missionsfältet till Etiopien och var där under hela sitt vuxna liv. Hon

är en av de människor som har betytt mest för missionen i Norge, utsänd av ett norskt missionssällskap. Vid drygt 60 års ålder blev Jorunn svårt sjuk. Hon fick sår på hela benen. De ville inte läka utan blev allt större och svårare. Missionssällskapet beslöt att Jorunn Hamre måste åka hem till Norge för hon måste få läkarvård. Hon var i Norge ett par tre månader, men så sa man på rikshospitalet: Tyvärr, det här kan vi ingenting göra åt. Vi ska försöka att ge lindring i din ålderdom men denna sjukdom rår vi inte på.

Så gick det ytterligare några månader, men branden i Jorunns hjärta den fanns där, hon gick tillbaka till missions-sällskapet och sa: Jag måste få åka tillbaka igen till Etiopien. Man sa: det går inte, vi skickar inte ut en sjuk missionär, och hon fick inte sändas ut från något norskt missionssällskap. Det här hände för omkring tio år sedan.

Då gick Jorunn och köpte sig en biljett – en enkel biljett ifrån Oslo till Addis Abeba. Hon hade inget missionssällskap som stödde henne, ingenting. Hon satte sig på flyget till Etiopien. I det ögonblick då Jorunn Hamre gick ut från flygplanet och satte sin fot på etiopisk jord, då blev hon momentant helbrägdagjord! Nu har hon i nästan tio år fortsatt verka för Gud i Addis Abeba i Etiopien.

Det finns hälsa i evangelium, det finns hälsa i att göra Guds vilja, det finns läkedom för församlingen att komma in i missionen. Det är vad Gud vill! Herre, vi behöver en läkare, vi behöver en hälso-process för församlingen så vi inte blir så hårda, så kalla, så otygligt oformbara. Vi behöver närhet till läkaren. Han förmår helbrägdagöra alla våra brister, då ska vår läkedom komma med hast. Kom in i Guds vilja, satsa ditt liv på missionen, se till att du blir en människofiskare där du rör dig, då ska hälsan komma till dig. Det finns en förnygrings- och förnyelse-process i att leva i Guds vilja.

Alla Herrens högtider har sin fullbordan i det stora möte som Gud stämt mellan sig och människan. Det pekar fram emot Golgata. Alla offer vi möter i tredje Mosebok och den röda kon i fjärde Mosebok har sin fullbordan i Jesu offer på Golgata. Vilka högtider behöver vi? Vi behöver Golgata. Vi behöver påminna varandra om det stora offret som är givet. Det gör vi genom ett hängivet hjärta åt Gud. Sabbaten, nymånaden, offren,

högtiderna. Herre, vad jag behöver är den tradition som du själv har talat om. Vilken då?

-Han gick såsom hans sed var upp att tillbedja...

-Dessa höll fast vid gemenskapen...

Är det en god tradition? Vi har apostlarnas undervisning och brödsbrytelsen. Det är vad församlingen behöver för att komma rätt i tiden. Vi behöver nytt vin i nya skinnsäckar. Kom inte hit för att bespeja vår frihet i Kristus, den som är vunnen genom blodet och som har gjort oss till ett med honom på Golgata kors. Det finns något vi behöver, och det är nytt vin i nya skinnsäckar. Vi behöver ingen legalistisk traditionstro, vi behöver levande strömmar som går ut ifrån Lammets tron. Längtar du efter det? Då ska hälsan komma till dig med hast. Vi kan bli helbrägdagjorda i våra sinnen så vi kan börja tänka rätt om Gud, rätt om Guds verk, rätt om våra medmänniskor, så Herren kan få komma till oss. Han är läkaren som kommer med helbrägdagörelse för hela församlingen. Herre, öppna våra ögon! Det finns en ögonsalva att smörja dina ögon med. Det finns hälsa ifrån Herren, så du får en rätt syn på missionen, rätt syn på evangelisationen, så vi kan se församlingen i bibelns ljus.

Det är en sak som är viktig, det är att vara människofiskare i tiden; samla fiskar för himlen. Om vi får några månader eller kanske ett år till att brinna ner för Jesus, upplever vi att medan vi går finns det en hälsoström som vederkvicker den trötte.

Det finns människor som gör gigantiska insatser för sina medmänniskor. Människor som helgjutet satsar sin tid och sina krafter, och ändå känner de inte till vad du och jag mött på Golgata. Om dessa människor kan satsa så mycken tid och kraft, så mycket energi och trots allt sakna det mest väsentliga – vad kan man då inte vänta av den kristna församlingen? Vad förväntar himlen av dig och mig? Vad förväntar bibelns Kristus av mig som efterföljare och lärjunge?

I detta perspektiv känner jag mer än någonsin att jag måste få ett besök av honom som säger: jag är läkaren som kommer till dig; läkaren som kan skärpa synen, som kan röra vid ditt hjärta, vid dina fötter så att du kommer i rörelse. Gå ut på gator och torg och bjud människorna att komma, sa Jesus. Herren vill ha oss ut där människor rör sig med ett levande evangelium. ■

Text: Tage Johansson

Den här gången skall vi se lite vad Skriften säger om bönen olika sidor och funktioner.

I Fil 4:6 har vi tre olika benämningar om bönen: Åkallan, bön och tacksägelse.

Åkallan

Åkallan är detsamma som starkt rop. En människa som befinner sig i en svår situation har behov att ropa på hjälp, exempelvis om hon har hamnat i vattnet och behöver hjälp för att räddas. Psalmisten säger i Ps. 50:15: "Åkalla mig i nöden, så vill jag hjälpa dig."

Bön

Bön är att begära något av Gud, att göra våra önskningar kunniga för honom. I Ps. 2:8 heter det: "Begär av mig så skall jag giva dig hedningarna till arvedel..." Jesus sa: "Bedjen och eder skall varda givet..." "ty var och en som beder han skall få..." Matt. 7:7, 8.

Tacksägelse

Bönelivet är verkligen ett rikt område att leva i, med dess olika sidor. En sida som ger rymd och glädje i bönen är tacksägelsen. Det är himmel på jord när de troende hänger sig åt tacksägelse, tillbedjan och

BÖNEN

Del 2: Bönens sidor och funktioner

lovsång. Man får uppleva hur den heliga rökelsen stiger upp till Gud, när man prisar honom i Anden. Här avslöjar bibeln hemligheter för oss, vad som då sker i den osynliga världen. Vi går till Ps. 22: 4, där det står att "den Helige tronar på Israels lovsånger." Genom lovsång bygger vi upp en tron för Herren att regera utifrån. I 2 Krön. 20 läser vi om hur Herren stred för sitt folk när leviterna lovade Gud med hög och stark röst och genom att Josafat ställde upp män som skulle sjunga till Herrens ära och lova honom i helig skrud när de drog ut framför den väpnade hären. Just som de begynte att sjunga och lova, lät Herren ett angrepp ske bakifrån på Ammons och Moabs folk som kom emot Juda.

Genom vår lovsång och tacksägelse öppnar vi möjlighet för den Helige Ande att komma till den gemensamma och den enskilda bönen och tacksägelsen.

Det är hälsa för hela vår varelse, som består av ande, själ och kropp, att leva i tacksägelsen. Låt mig få citera vad som står i Ords. 17:22: "Ett glatt hjärta är en god läkedom, men ett brutet mod tager mårn ur benen." Esra och Nehemja uppmanade folket att icke vara bedrövade, ty "fröjd i Herren är eder starkhet." (Neh. 8:10)

Paulus skriver i Fil. 4:6 att vi inte skall bära på bekymmer, utan överlämna allt åt Gud genom att kungöra alla våra önsningar för honom genom åkallan, bön, med tacksägelse. Så vi får uppleva att Guds frid som övergår allt förstånd får bevara våra hjärtan och tankar i honom, så att vi kan "överflöda i tacksägelse". (Kol. 2:7)

Strid och uthållighet

I vårt böneliv finns en sida där det handlar om att utkämpa en strid. En förebild i detta är då Mose sträckte upp sina händer, när ett slag pågick mellan amalekiterna och Israels här. När Mose arm sjönk rädde Amalek, men när den åter lyftes, rädde Israel. Utgången blev seger för Guds folk genom att Aron och Hur kom Mose till undsättning och stöttade upp hans arm. Detta är verkligen en gripande bild när vi i bönens värld utkämpar vår andliga strid och kan komma andra till hjälp.

Det är många gånger tungt och påfrestande att hålla ut i bönekampen, men den som är ståndaktig får erfara att det går till seger.

En annan underbar liknelse ger Jesus oss i Luk. 18, där han också framhåller uthållighetens betydelse. Lukas skriver att han framställde denna liknelse för att lära dem att de alltid borde bedja utan att förtrötta. Det handlar om en änka och en orättfärdig domare, och följaktligen var de juridiska möjligheterna obefintliga för änkan, men genom sina ideliga och uthålliga besök hos domaren ger denne henne ändå rätt.

En annan sida av bönen finner vi i 2 Kor. 1:11. I Korintieförsamlingen gav man apostlarna sitt stöd genom sina förböner. Uttrycket säger oss att det handlar om att bedja för någon eller någon bestämd sak.

I Apg. 12:15 uppmanade Paulus att man skulle bedja för honom. I Rom. 15: 30 och Kol. 4:1 Påminner han också om att han själv bad för vissa bestämda ting. (Kol. 1:9, Ef. 1:17)

Bönens funktion i församlingen.

Någon har sagt att skall man ta den andliga temperaturen i en församling, skall man gå till församlingens bönemöten. Är bönelivet starkt så finns det kraft att föda. Det heter ju i 2 Kon. 19: 3 när Guds folk befann sig i en svår situation "...men kraft att föda finnes icke..."

Den gemensamma bönen hade en avgörande betydelse under församlingens första tid. Det var vägen in i ett andefyllt liv. Alla höllo endrättigt ut i bön. (Apg. 1:14) På så sätt förberedde man sig på pingstuppelevelsen, och när pingstdagen var inne voro de alla församlade med varandra. (Apg. 2:1) Här finns en stor hemlighet. När alla har samma inriktning och tänkesätt, bereder man möjlighet för Anden att uppfylla församlingen, som är Kristi kropp i tiden. I böneatmosfären blir man sammansmält till ett hjärta och en själ. Detta var ett verk av den Helige Ande. Jesus vill genom Anden ha församlingen som sitt instrument. Grundtexten säger att församlingen var i ett ackord.

Initiativet och förutsättningen finns hos den bedjande skaran.

Jag avslutar med att citera Ps 133: -Se huru gott och ljuvligt det är att bröder bo endrättigt tillsammans. Det är likt den dyrbara oljan på huvudet som flyter ned i skägget, ned i Arons skägg, som flyter ned över linningen på hans kläder. Det är likt Hermons dag som faller ned i Sions-bergen. Ty där beskär Herren välsignelser, liv till evig tid. ■

Artikelserie: Härlighetens Gud uppenbarar sig!

Skapelsen

Samvetet

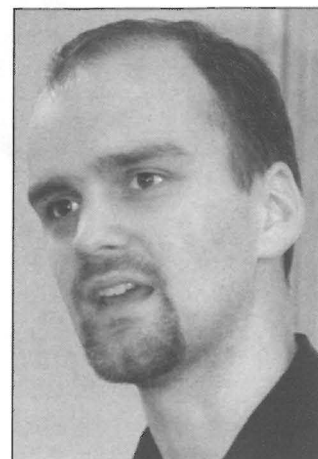
Israel

Lagen

Jesus Kristus

Församlingen

Full av nåd och sanning!

Text: Paulus Eliasson

När människan förkastat alla vittnesbörd om Guds härlighet, stiger Gud själv ner och blir människa. Det kallas för inkarnation, eller med bibelns uttryckssätt: Kristus, Guds hemlighet!

-Sedan Gud i forna tider många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu i den sista tiden talat till oss genom sin Son. Honom har han insatt till att ärva allting, och genom honom har han också skapat världen.

-Sonen utstrålar Guds härlighet och uppenbarar hans väsen och uppehåller allt genom sitt mäktiga ord. Och sedan han utfört en rening från synderna, sitter han nu på Majestätets högra sida i höjden. (Hebr 1:1-3)

Hebreerbrevet börjar med en fantastisk beskrivning av den fullkomliga uppenbarelsen av Guds härlighet, Jesus Kristus Guds son. Vi får först veta att "fäderna" - alltså gamla testamentets gestalter - fått sitt gudomliga tilltal genom profeterna. Men i den tid då författaren talar, har ytterligare en uppenbarelse brutit in, och det är denna arvtagare, skapare och frälsare som hela brevets vittnesbörd behandlar. Det är Sonen, och om Sonen säger Johannes:

- Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning. (Joh 1:14)

Gud har en son, född och inte skapad, fördold som en hemlighet hos Gud sedan evigheten, men uppenbarad för oss idag.

- När tiden var inne, sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen. (Gal 4:4)

Jesu uppenbarelse är verkligen gudomlighetens mysterium, kärlekens outgrundlighet. Då människan förkastat vittnesbörd efter vittnesbörd, visat

-Jesu uppenbarelse är verkligen gudomlighetens mysterium, kärlekens outgrundlighet!

sig omäktig att lyda lagen, omyndig till att ta emot profetiskt budskap och ovillig att lyssna till samvetet så säger Gud i alla fall: "Så mycket älskar jag världen..." Och så följer Han samma princip som alltid: Han slår upp sitt tält i Israels mitt.

Kristi mänskliga natur

Då Johannes säger att Ordet "bodde" ibland oss använder grekiskan ordet "skenoo" som betyder "att slå upp sitt tält". I Gamla Testamentet gav Gud en mönsterbild för tabernaklet med dess förgård, tält och alla de detaljer som hörde till detta. Denna förebild talar för oss om himmelen och om Kristus. Och templet, som är tabernaklets fortsättning, använder Jesus som uttryck om sig själv då han säger:

-Bryt ner detta tempel, så skall jag resa upp det på tre dagar. (Joh 2:19)

Tältet är också en bild på den jordiska kroppen, precis som Paulus säger (2 Kor 5:1) Och Guds Son gjordes delaktig av mänsklig natur. Det var en nödvändighet för att Han ska kunna räknas som "Den siste Adam" och "Den andra människan" (1 Kor 15:45, 47) och för att Han skulle kunna vara vår medlare, vår överstepräst.

- Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd. (Hebr 4:15)

Kristi gudomliga natur

Trots att Jesus, som Filipperbrevet säger, inte räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte och utblottade sig i det Han tog sin tjänareskepnad, så är det likafullt Gud

Han uppenbarar i sitt liv. De som såg honom, såg verkligen Fadern, även om de många gånger inte förstod det. Filippus, till exempel, ber Jesus:

-”Herre, låt oss få se Fadern, så räcker det för oss.”

-Jesus svarade: ”Så länge har jag varit hos er, och du har inte lärt känna mig, Filippus. Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du säga: Låt oss se Fadern?

-Tror du inte att jag är i Fadern och att Fadern är i mig? De ord som jag talar till er, talar jag inte av mig själv. Fadern förblir i mig och gärningarna är hans verk.

-Tro mig: jag är i Fadern och Fadern är i mig. Om ni inte kan tro det, så tro för gärningarnas skull. (Joh 14:8-11)

Lärjungarna fick uppenbarat för sig att Jesus var Gud som kommit mitt ibland dem. Och som Gud var Han den största och mest fullkomliga, om än inte sista, uppenbarelsen.

Det Fadern ville, var också Jesu vilja. Det Fadern gjorde, gjorde Jesus. De ord som fanns hos Fadern - var Jesus!

Kristus och judarnas förkastelse

Ändå framställer Jesus en mörk liknelse i Matteus 21, när Han talar om hur hans eget folk tog emot honom.

En husbonde byggde en vingård. Han arrenderade så ut vingården och reste bort. När skördetiden var inne, sände han ut sina tjänare för att få sin del av avkastningen. Men en efter en dödade de hans tjänare. Till slut sände han sin son till dem, för han tänkte: Min son ska de väl ändå lyssna till? Men istället reagerade man med utropet: Här har vi arvtagaren! Kom, låt oss döda honom, så får vi hans arv.

Och man dödar sonen. Jesus konkluderar sin liknelse att citera skriften:

-Den sten som byggnadsarbetarna kastade bort har blivit en hörnsten. (Matt 21:42)

Byggningsmännen och vingårdsarbetarna är en förebild på det judiska folket, som Jesus kom till. De tog inte emot honom som den Han var, liksom de inte heller hade tagit emot profeterna innan, utan med hjälp av de som var utan lag, korsfäste man honom.

-Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom. (Joh 1:11)

Aposteln Paulus ägnar i Romarbrevet ganska stor uppmärksamhet åt just detta för judarna så olyckliga ställningstagande. De hade fäderna, löftena, lagen, profeterna osv. Guds alla rika uppenbarelser. Och framför allt:

-...från dem har Kristus kommit som människa, han som är över allting, Gud, prisad i evighet, amen. (Rom 9:5)

Men judarna bevisar, liksom vi alla i oss själva bevisar, att vi är ovärdiga

-Det Fadern ville, var också Jesu vilja. Det Fadern gjorde, gjorde Jesus. De ord som fanns hos Fadern - var Jesus!

Gud och ovärdiga Hans omsorg. Liksom hedningarna blev förkastade, blev också judarna förkastade. Men inte utan att det i Kristus predikas frälsning ”först och främst för juden, så ock för greken”.

Korsets uppenbarelse

Så det hopplösa facit människan stod med: ”Ovärdig!” Byts i ett ögonblick ut mot ”Benådad!”. Då Kristus går den väg som för honom var utmätt - han kom ju för att göra Guds vilja - och, som skriften säger, blir pinad och slagen, korsfäst och dödad; i det ögonblicket är det också fullbordat.

Jesu ord: Det är fullbordat! ropades ut för alla tider och alla människor. Fullbordad var lagen, fullbordad var profeterna. Fullbordade var alla de vittnesbörd som Gud gett till sitt folk och till alla människor. Den förste Adams synd och uppror, som konserverats i den andre, tredje, fjärde och miljonte Adams synd, får sin ände i Kristus, den siste Adam.

Vi såg hans härlighet

Avsikten med Jesu liv, Hans under och Hans försoningsverk var hela tiden att du och jag skulle få se Guds härlighet. Frälsningen var dold hos Gud, men uppenbarades i Jesus. Men än idag går människor omkring i ett mörker, utan hopp och utan Gud världen. Men Gud, som har låtit ljus gå upp i våra hjärtan är också den som kan ge ljus åt människor. Det skedde genom Jesus. Och i vår tid uppenbaras Jesus genom församlingen - Kristi kropp. Kristi hemlighet. ■

Kamp men seger!

forts. fr. sid 19

och Hans Lindelöw tog upp det aktuella och kanske provocerande ämnet: "AIDS - Dom över Stockholm!"

Idag blir kraven från den homosexuella rörelsen alltmer högljudda och tydliga. Man kräver acceptans av en livsstil som inte bara är emot naturens och bibelns lärdom, men som är livsfarlig för även det biologiska livet. Bernos predikan och analys på förmiddagen försatte oss nästan i chocktillstånd, och framför allt de besökande vännerna från andra länder fick försäkra sig flera gånger om att det de hört verkligen var sant. Broder **Isaías Rodriguez** från Dominikanska Republiken kom och bad mig skriva ner namnet på pastor Åke Green, så att han kunde ta med honom i förbön i församlingen där hemma. Så tittade han på mig och sa:

-Är det verkligen sant att denne pastor dömts till en månads fängelse? Medan den homosexuelle regeringsrådgivaren som utsatt små pojkar för sexualövergrepp dömdes till villkorlig dom?

Ja, det är nog sant. Isaías kommer från ett land där man inte vanligen förvånas över att människor kan hamna i fängelse för de mest skiftande saker, men detta reagerade han på.

Representationen från andra länder gick inte att ta miste på. Vi hade besök från bl.a. Ryssland, Dominikanska Republiken, Rumänien, Norge - och även en hel grupp irakier som med stor glädje och entusiasm tog emot undervisning och vittnade om Jesus.

En kraftfull undervisning kräver också sina avgöranden och ställningstaganden. Kvällarnas väckelsemöten blev verkliga böne- och tacksägelsecentraler, med kraftigare genomslag ju längre veckan gick.

Kjell Roos, Gösta Karlson, Michael Hafsaahl, Stig Andreasson och andra gav appeller och inbjudningar till frälsning och förnyelse. Och många kom. De sista kvällarna var det fullt i böneltet, och flera gav vittnesbörd om att de blivit frälsta, helade eller fått möta Gud till Andens dop.

Avslutningskvällens väckelsemöte blev en verklig sanktion från himmelen, då vi prisade Gud med dans, bön och sång till långt in på natten. ■

Text: Arne Björkman

-Väktare, vad lider natten?

Varje pånyttfödd kristen är kallad av Gud att vara både ett vittne och en väktare. I Jesaja 62:6 står det:

-På dina murar, Jerusalem, har jag ställt väktare. Varken dag eller natt får de någonsin tystna.

De andliga väktarnas uppgift är alltså att vaka, iaktta tidstecknen och varna folket för gudlöshet och avfall. De ska också varna för Guds dom över synd och ondska. Väktarna ska kunna ge folket - både höga och låga - klara och tydliga besked om tidsläget och vad som gäller enligt Guds Ord. Så de får inte somna på sin post eller avfalla från den sanna bibliska läran.

I Jesaja 21:11 kan vi läsa:

-Man ropar till mig från Seir: "Väktare, vad återstår av natten? Väktare, vad återstår av natten?" Väktaren svarar: "Morgon kommer, ändå är det natt..." (Folkbibeln)

Morgon kommer, ändå är det natt. Vilket passande uttryck för tidsläget i Sverige idag. Solen går upp varje morgon och sprider sitt ljus över rättfärdiga och orättfärdiga och ändå råder **mörker** och **ångest** i landet. I allt detta andliga mörker ska Guds väktare stå på sin post och hålla sina ögon öppna och varna folket för att vandra på felaktiga vägar och leva på ett ogudaktigt sätt. De ska naturligtvis även varna de styrande i landet för att fatta felaktiga och ogudaktiga beslut. Tänk vilken stor uppgift Guds folk har fått. Frågan är bara om vi har frimodighet nog att gå in i den.

-Liksom du har vittnat om mig i Jerusalem, så måste du också vittna i Rom." (Apg 23:11)

I Heseziel 33 kan vi läsa om hur gudsmannen blev satt som väktare i Israel. Herren gav honom klara och tydliga besked om att han måste sköta sin väktartjänst. Gud påpekar för Heseziel hur illa det kommer att gå om han inte varnar folket, då han ser faran:

-Men om väktaren ser svärdet komma och inte blåser i hornet för att varna folket, och svärdet kommer och tar bort någon bland dem, då dör denne genom sin egen missgärning, men hans blod skall jag utkräva av väktarens hand. (Hes 33:6)

Precis som Heseziel och andra blev kallade till att vara andliga väktare för Israels hus, är du och jag utsedda till att vara vittnen och väktare i vår tid. Visserligen får en del kristna en speciell kallelse att vara väktare, men alla pånyttfödda ska ändå fungera i en sorts allmän väktartjänst. (Ett slags andligt hemvärn, kan man kanske säga.) Varför tror du att vi har blivit frälsta? För att sitta i en kyrkbänk och sjunga lite och lyssna till en predikan? Nej, vi har blivit frälsta för att tjäna Herren och vara med om att vinna människor för Guds rike. Tjäna Herren kan vi göra på många olika sätt, var och en av oss efter sin kraft och förmåga. Har man t.ex. inte frimodighet eller lätthet att tala med människor om synd, rättfärdighet och dom, kan man istället lägga ut några traktater i bussar, tåg och brevlådor. Det finns alltså många sätt att

tjäna Herren på. Till de "höga herrarna" i landet kan man alltid skicka brev, för de behöver verkligen ett varningsord. Många människor kanske inte lyssnar till våra "varningsrop", men vi har ändå gjort vad vi blivit kallade till. Vi har varnat människor för Guds dom och visat på Jesus Kristus, evangeliet och frälsningens väg. Mer kräver inte Herren av oss. Om han vill vi ska göra något mera, manar han oss till det - och då gäller det att lyda. Men det går naturligtvis inte att predika helighet för andra och själv leva i orenhet och synd:

-Du som vill undervisa din medmänniska, du tillämpar inte din lära på dig själv! Du som predikar, att man inte skall stjäla, du begår stöld!" (Rom 2:21)

Guds Ord ska alltså ut till alla människor, till höga och låga, till ofrälsta och frälsta. Även vi kristna behöver få höra varningens ord, eftersom det finns så mycket vi kan sitta fast i, t.ex. materialism, otukt, girighet, förtal, oförsönlighet, ljumhet, förakt mot Guds Ord och anseende till person.

-Min bön är, att Gud själv, han som ger frid, skall helga er helt och fullt. (1 Tess 5:23)

Som väktare ska vi naturligtvis vara orienterade om det religiösa, sociala och moraliska tillståndet i landet. Vi kan ju inte gå omkring med skyggglappar för ögonen och tro att allt står väl till, när det inte gör det. Både "specialväktarna" och "hemvärnsgubbarna" måste ha seende ögon och känna tidsläget och

kunna svara på frågan: vad lider natten?
"Ni är jordens salt" och *"Ni är världens ljus"* (Matt 5: 13,14)

Omkring år 765 f. Kr. kom Herrens ord till hebréen Jona. Enligt judisk tradition var Jona en av Elisas profetlärjungar. Gud sade till honom:

-Stig upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika mot den, ty deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte.

Därefter kan vi läsa, att Jona försökte fly från sitt uppdrag som väktare och profet. Jona ville inte lyda Gud, trots att han fick ett klart och tydligt tilltal från honom. Kanske svek han Herren av rädsla för hedningarna i Nineve. Men det är också möjligt att han var olydig, därför att han prioriterade sitt eget sociala liv mer än möjligheten att tjäna Gud. Det kan faktiskt tyckas så, för Jona flydde inte ut i öknen utan försökte ta sig till Tarsis, där materialism, lyx och nöjesliv blomstrade för fullt. Nåväl, vilket motiv Jona än hade för sin olydnad och flykt, tog Herren itu med honom på ett kraftfullt och djupgående sätt. Den motspänstige Jona blev till slut en lydig tjänare, som for till Nineve och varnade folket för Guds straffdom över stan. Om folket inte omvände sig från sin ondska och synd, skulle Herren ödelägga stan, förklarade han. Folket trodde Jona och gjorde bättring. Och då Gud såg detta, sköt han upp domen över stan.

Du och jag bör inte vara lika upproriska mot Gud som Jona. Vi har också fått klara och tydliga order. Är vi pånyttfödda och bibelläsande kristna, vet vi att Herren har kallat oss till **vittnen** och **väktare**. I Matteus 28:18-19 ger Herren Jesus oss missionskallelsen, att vi ska gå ut och göra alla folk till lärjungar, döpa dem och lära dem att hålla allt han har befallt oss. Och i Hesekiel 33 kan vi lära oss, att Guds väktare ska varna folket och "stöta i basunen", då de ser faran komma över landet. Idag är det moraliska och religiösa tillståndet i vårt land så pass allvarligt, att varje andefylld kristen på något sätt borde höja sin röst mot ondskan och synden i samhället och mot ljumheten och avfallet inom de kristna leden.

-Förkunna Ordet, stå på din post vid alla tillfällen, när det passar människor och när det inte passar dem, tillrättvisa dem, tala bestraffande till dem, förmana dem! (2 Tim 4:2) ■

Tro, Hopp och Kärlek

...var det något förvirrande temat på en paneldebatt under Pride-veckans första dag. Den leddes av statsrådet **Mona Sahlin**, och eftersom ett flertal välkända kristna profiler deltog, valde tidningen Maranatas redaktion att närvara. **Stanley Sjöberg**, pastor i Centrumkyrkan och **Stefan Swärd**, pastor i Evangeliska Frikyrkan, förväntades stå för genuint kristna värderingar.

Emellertid var dessa pastorer tvärt om mycket måna om att bedyra att de med glädje önskade de homosexuella som samlats till denna stolta fest lycka till. Stanley Sjöberg uttryckte respekt och påpekade att Paulus i Romarbrevet som annars inleds så kategoriskt fördömande mot den homosexuella livsstilen, längre fram i samma brev är "socialliberal" (?)

Stefan Swärd påpekade ett par gånger att han inte stödde pastor Åke Green, som dömts till en månads fängelse för att han predikat mot homosexuellt samliv.

När utrymme bereddes för åhörarna att uttrycka synpunkter, undrade vi varför pastorer som deklarerar sin tro på bibeln, har behov av att ta avstånd ifrån och hänga ut en predikande broder som predikat just vad bibeln säger. Stefan Swärd svarade att predikan uttryckt mycket lag och litet nåd... Stanley Sjöberg ryckte in, och beklagade de "hatbrott" mot homosexuella som förekommit "från nynazister och nu även Maranata..." Han blev omedelbart från Maranatas redaktör informerad om att stockholmstidningen

Metro kommit med osanna uppgifter, och en dementi skulle publiceras. Där tystnade Stanley, och **Lars Gårdfeldt** fick avslutningsorden i samförståndets tecken.

Konstateras kan att den enda i panelen som vände sig emot den homosexuella livsstilen, och påpekade att man med medicinsk, psykologisk och andlig kunskap måste uttala kraftiga varningar, var **Carin Stenström**, chefredaktör på tidningen Världen Idag. Och bland åhörarna var det två personer som reste sig och talade om att de genom att vända sig till Gud och upplevt frälsning i Jesus Kristus, befriats från mångårigt lidande som slavar under homosexuella drifter.

Från denna paneldebatt som alltså skulle ta upp de homosexuellas utrymme i den kristna kyrkan, noterar vi att den etablerade frikyrkligheten samfällt tar avstånd från de personer och grupper som med en förankrad bibeltro vill varna för den sodomitiska livsstilen och synd mot naturen.

Man tänker osökt på hur det gick till när Jesus Kristus blev förrådd, som aposteln Petrus predikade på pingstdagen: "Med hjälp av dem som är utan lagen spikade ni fast honom på korset och dödade honom" (Apg. 2:23) ■

Stina Fridolfsson

HomO Hans Ytterberg, pastor Stanley Sjöberg och prästen Lars Gårdfeldt i samförstånd under panelsamtal om homosexualitet och kristendom.

TÄLTMÖTEN!

UPPSALA

18-22 Augusti

Onsd-lörd 19.00

Sönd 11, 15 & 19

Plats: Årsta Centrum

OSLO

25-29 Augusti

Onsd-lörd 19.00

Sönd 11, 15 & 19

Plats: Vid Oslo Sentral

OBS! Vid pressläggning är mötena i Oslo inte slutligt bekräftade. Ring för info.

Information: Norge (0047) 63 96 12 20
Sverige 08-98 56 83, www.maranata.se

Kassetter från Sommarkonferensen 2004

Pris: 20:-/kassett (en del möten är två kassetter)

□ 17/7 Lø 19 Inledningsmöte Paulus Eliasson, Mikael Eliasson, Tage Johansson, Hans Lindelöw, Robin Widén.

□ 18/7 Sö 11 Hans Lindelöw "Fyra konungar till avfall" - del 1
□ 15 Opinionsmöte Stina Fridolfsson & Mikael Eliasson "Samhället och församlingen"

□ 19 Väckelsemöte Gertrud Johansson, Michael Hafsahl: "Gud söker människan!"

□ 19/7 Må 11 Hans Lindelöw "Fyra konungar till avfall" - del 2

□ 15 Mikael Eliasson "Amalekiterna och Guds folk"

□ 19 Väckelsemöte Bertil Fredriksson, Hjalmar Johansson, Alexander & Ben-

jamin Dahlberg, Ulla Näsholm

□ 20/7 Ti 11 Paulus Eliasson "Ordspråksboken 30:24-28"

□ 15 Paulus Eliasson "Herdetjänsten i församlingen"

□ 19 Väckelsemöte Vladimir Bychkov, Tage Johansson, Tage Nilsson: "Uppbrottstider!"

□ 21/7 On 11 Robin Widén "Vem är Herre i ditt liv?"

□ 15 Nixon Issangya "Rätt väg för Gud är fel väg för världen!"

□ 19 Väckelsemöte Barbro Schröder, Evelyn Issangya, Ibrahim Urio, Emanuel Johansson: "Att lägga sitt liv för Kristi fötter"

□ 22/7 To 11 Hans Lindelöw "Fyra konungar till avfall" - del 3

□ 15 Tage Nilsson "Uppbrottstider!"

□ 19 Väckelsemöte Arne Björkman, Noomi Anderson, Isaías Rodriguez, Kjell Roos "Striden i andevärlden"

□ 23/7 Fr 11 Stig Andreasson "Jesu tillkommelse" Tage Nilsson "Ta ner tältet! Fall in i ledet!"

□ 15 Missionsmöte Rapporter från Litauen och Dominikanska Rep.

□ 19 Väckelsemöte Inga-Britt Larsson, Bertil Fredriksson, Karin Vidén, Ibrahim Urio, Elisabeth Lindroos, Gösta Karlsson: "Det finns bara två utgångar till evigheten!"

□ 24/7 Lø 11 Berno Vidén "AIDS - dom över Stockholm!"

□ 15 Opinionsmöte Hans Lindelöw, Stina Fridolfsson "AIDS - dom över Stockholm!"

□ 19 Väckelsemöte Miriam Hafsahl, Lill Hafsahl, Nixon Issangya: "Se Guds lamm!"

□ 25/7 Sö 11 Berno Vidén "Jesu tillkommelse är nära!"

□ 15 Gösta Karlsson "Vad är helgelse?" Isaías Rodriguez "Vi måste gå framåt!"

□ 19 Väckelsemöte Vittnesbörd av vänner från Frankrike, Irak, Rumänien, Tanzania, Nigeria, Dominikanska Rep. och Norge. Michael Hafsahl: "Se på Jesus!"

En månads Bibelskola!

9 oktober - 6 november

Välkommen till Bällsta Missions-Center på fyra veckors bibelundervisning, väckelsemöten och evangelisation.

Vi söker in i skrifterna, för att utrustas till lärjungaskap och tjänst i en utmanande tid. Gud söker ett villigt hjärta! Unga och gamla samlas vi till gemenskap på biblisk grund.

Maranataförsamlingens lärare och tillresande förkunnare undervisar i aktuella ämnen.

Adress: Bällstav. 100, Bromma.
Info: 08-98 56 83

Radio Maranata

Väckelsekanalen i etern!

- Väckelsesång
- Predikan & vittnesbörd
- Aktuell debatt

Stockholm, 88 Mhz

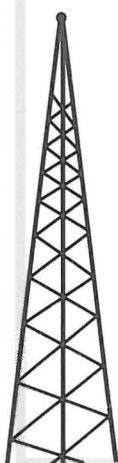
Månd-fred 8.00-8.30
Lörd & sönd 8.00-9.00
Månd & onsd 18.00-19.00

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd 21.00-22.00
Sönd 9.00-10.00

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd 21.00-22.00

Bokmässan!

23-26 september

Välkommen att besöka BMC förlag på Bok- & biblioteksmässan i Göteborg.

Vi ställer som vanligt ut med aktuell kristen litteratur.

Monter D04:01

Adress

Alla priser är exklusive porto.
Beställningar sker enligt nedanstående:

Adress:

BÄLLSTA MEDIA CENTER
Box 201 34
161 02 Bromma

Tel: 08-98 56 83

Fax: 08-98 21 39

E-post: info@maranata.se

Hemsida: www.maranata.se

Pg.nr: 495 46 24-5

Böcker & musik

Nedanstående böcker är, om inte annat anges, utgivna på BMC-förlag. Mer information om dessa böcker och kassetter finns på vår hemsida.

Böcker av Arne Imsen

Pris om inte annat anges: 39:-

- ☐ Elden får inte slockna (99:-)
- ☐ Reward Babylon
- ☐ Tid att vakna
- ☐ I världen men icke av världen
- ☐ Fortsätt kampen! (59:-)
- ☐ Guds Rike
- ☐ Vedergåll Babylon
- ☐ Låt dig inte skrämmas av homosexaffian
- ☐ Kärleksfull aga eller kränkande missshandel
- ☐ Bannlyst Frihet
- ☐ Från död till liv
- ☐ Fruktad Frihet

Övriga böcker:

Gösta Karlson:

- ☐ Tillbaka till ursprunget (59:-)

Stig Andreasson:

- ☐ Maktkamp (59:-)
- ☐ Möte med det övernaturliga (59:-)
(Elias förlag)

(Stig Andreassons böcker finns också på norska!)

C. H. Machintosh:

- ☐ Herrens tillkommelse (49:-)
(Timoteus förlag)

Liveinspelade sångkassetter:

- ☐ Jesus kommer (CD)
- ☐ Vi har glada bud
- ☐ Vi har glada bud (CD)
- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Om du frågar om min glädje...

Studioinspelade sångkassetter:

- ☐ Härligt frälst!
- ☐ Sjungen syskon under vägen!
- ☐ Halleluja, Halleluja!
Pilgrimsskolans barn sjunger.
- ☐ Jesus lever. *Hans Lindelöw*
- ☐ Åse Andreasson synger til gitar.
- ☐ Un canto de gratitud. *Sånger på spanska av Belkys Rodriguez.*
- ☐ He's all I need! *Nixon Issangya sjunger på engelska och swahili.*

Musikkassetter 30:-/st
Musik-CD 90:-/st

Missionshotellet!

Budget 345:- (inkl. frukost)
Enkel 525:- (inkl. frukost)
Dubbel 695:- (inkl. frukost)

Bo bra och ät gott i kristen miljö!

Bällstavägen 100, Bromma

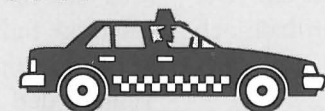
08-627 55 55

Hemsida: www.pilgrimshem.se

BÄLLSTA TAXI

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

Arlanda-
Sthlm
390:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Framåt marsch!

Appell av Tage Nilsson

”Ty när en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då skall Herren själv stiga ner från himlen. Och först skall de som dött i Kristus Jesus uppstå. Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så skall vi alltid vara hos Herren. Trösta därför varandra med dessa ord.” (1 Tess 4:16-18)

Det finns en liknelse mellan det här och det romerska militärlägre. Kommandot hade tre delar som på ett märkligt sätt passar in på det jag läste här. När soldaterna stod där gällde det att vara beredd. Precis som du och jag måste vara beredda. Det ljud en trumpetstöt och de som var drillade från högsta ort visste vad det betydde. Lyssna på det här för det gäller dig också! *Tag ner tälten!*

Då kommer det till mig: har du och jag tagit ner tälten? Det innebär: gör vi oss beredda? Vi bor i tält, vi gästar här nere. Är vi angelägna att sitta kvar i tältet? Det hjälper inte vilka tält det än är. Tag ner tälten i ditt liv. Om du är alltför jordbunden och kanske väntar att Jesus skall väl komma nån gång, jag vet inte... Men då får du signalen, avskedshälsningen: Tag ner tälten så att du är beredd på nästa stöt från basunen!

Nästa besunstöt vad betyder den då? Det visste dessa människor som var drillade och fått undervisning från högre ort: *Fall in i ledet!*

I bikuporna talar man om drönare, de sover och lugnar sig. Det finns många läsare som sover och lugnar sig när de sover. Men så lyder signalen: Fall in i ledet. Man lär inte kunna falla in i ledet med mindre man tagit ner tältet. Vad är att falla in i ledet? Det är att låta sig ställas, vara villig att ställas på den plats i detta liv som Herren vill jag skall vara när han kommer. Se till att du är i kallelsens slutcentrum, så att du vill falla in.

Ja, jag kan inte, jag orkar inte, jag har inte råd. Oj vad mycket som ligger i vägen. Men när Jsus kommer mina vänner då är det frågan om jag varit lydig hans order. Har jag suttit bara och tittat eller tänkt på alla möjliga människor som borde göra nånting – men vill jag göra någonting? Vill jag falla in i ledet?

Jag kan inte säga; Ja, men den eller den ska väl falla in i ledet, han är ju predikant. Vet du att du också är predikant, ett Herrens vittne som står upp och faller in i ledet. Det räcker inte att önska att jag kunde få vara därborta i en tjänst som någon annan har.

Så kommer den tredje signalen, den verkliga avgörande signalen inför Jesu återkomst: Vid tredje signalen, då visste soldaterna: *Framåt marsch!*

Vad betyder det i uppräckelsens sista timmar? Framåt marsch, det är en signal för uppräckelsen.

Men har man icke tagit ner tälten och har man icke fallit in i leden, då lär det knappast bli någon uppåt-marsch heller och hämtande. Tänk på det!